Eric-Emmanuel SCHMITT

Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler

Türkçesi

Şehsuvar Aktaş

Mitos Boyut

TİYATRO / OYUN DİZİSİ 275

Bu kitaptaki oyunun Fikir ve Sanat
Eserleri Yasasından ve yasalardan
kaynaklanan tüm hakları
yazarına aittir.
Yayınlanan oyunların sahnelenmesi,
oynanması, herhangi bir amaçla
eserlerden yararlanılması ancak
eser sahibinin iznine bağlı olduğundan,
oyundan yararlanmak isteyen
kişi veya kurumlarla, kuruluşların
yazarın temsilcisi ONK Ajans'a ve çevirmenin
temsilcisi olan Yayınevimize
başvurmaları zorunludur.

© Copyright, Éditions Albin Michel, 2003

Çevirinin Türkiye Yayın Hakları:
© TEM Yapım Yayıncılık Ltd., 2008

Bu oyunun yayın hakları ONK Ajans'tan alınmıştır.

Mitos-Boyut Tiyatro Yayınları
Oyun Dizisi 275
Eric-Emmanuel Schmitt / Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler
1. Basım: Şubat 2008

Baskı: Yeni Güven Matb.-Topkapı-İstanbul; Tel 212. 567 69 20
www.yeniguvenmatbaasi.com

TEM Yapım Yayıncılık Ltd. Şti.
Ağa Çırağı Sok. 7/2 Gümüşsuyu-Beyoğlu, 80090 İstanbul
Tel: 212. 249 87 37-38; Fax: 212. 249 02 18
E.posta: temyapim@yahoo.com – mitosboyut@gmail.com
Web: www.mitosboyut.net

MİTOS-BOYUT Yayınları * OYUN DİZİSİ 275

ERIC-EMMANUEL SCHMITT

EVLİLİKTE UFAK TEFEK CİNAYETLER

[Petits Crimes Conjugaux]

Türkçesi
Şehsuvar Aktaş

Mitos Boyut

KİŞİLER

LISA
GILLES

Gece vakti bir apartman dairesi.
Anahtar ve kilit sesleri.
Kapı açılınca, koridorun loş ışığında, iki kişi görünür.
Odaya önce kadın girer, adam, onun arkasında, elinde bavulu,içeri girmekte tereddüt eder gibidir, eşikte durur.
Lisa, lambalara atılır, mekânı bir an evvel görülür kılmak için hepsini hızla, tek tek yakar.
Bütün lambaları yaktıktan sonra, sanki bir gösterinin dekorunu hazırlamışçasına kollarını açarak daireyi gösterir.

LISA Eeee? *(Adam "hayır" anlamında başını sallar. Kadın endişeli, ısrar eder.)* Hayır! Acele etme. İyice bak. *(Adam her eşyaya özenle, dikkatle bakar; yılgın, acıklı bir biçimde boynunu büker.)* Hiç mi?

GILLES Hiç.

(Bu yanıtla tatmin olamayan kadın adamın bavulunu yere bıraktırır. Kapıyı kapatır,adamın koluna girer, onu bir koltuğa götürür.)

LISA İşte kitap okumayı sevdiğin koltuk.

GILLES Epey aşınmış görünüyor.

LISA Yüzlerce defa yüzünü değiştirmeyi önerdim sana, ama sen, "Ya döşemeci, ya ben," diye cevap verdin.
(Gilles koltuğa oturur. Acıyla yüzünü buruşturur.)

GILLES Değiştirilmesi gereken yalnızca kumaş değil, sanırım yaylardan biri oldukça saldırgan.

LISA Entelektüel yay.

GILLES Efendim?

LISA Sana göre bir koltuk ancak rahatsızsa yararlıdır. Kıçının sol kanadına batan yay var ya, sen ona ya "entel yay", ya "düşünce üvendiresi" ya da "uyanıklığın doruğu" dersin...

GILLES Fasafiso bir entelektüel miyim yoksa gerçek bir Hint Fakiri mi?

LISA Masana otur.

(Gilles, uysal, Lisa'nın sözünü dinler ama sandalyeye temkinle bakar,oturmadan önce eliyle yoklar.Oturduğunda bir metal gıcırtısı duyulur. Gilles iç çeker)

GILLES Gıcırdayan sandalyelerle ilgili bir teorim de var mı?

LISA Tabii ki! Bir damla yağ sürmeme bile karşı çıkarsın. Sen her gıcırtıyı bir uyarı zili gibi görürsün. Paslanmış bir iskemle senin evrensel gevşekliğe karşı savaşımına etkin bir katkıda bulunur.

GILLES Her konuda mı teorilerim var?

LISA Aşağı yukarı. Masanı toplamama tahammül etmezsin. İçine kâğıtları yığdığın o karmaşaya, "Tarihsel arşivleme düzeni," dersin. Tozsuz bir kitaplığın, bir bekleme odası kitaplığı olduğunu iddia edersin. Ekmeği yediğimize göre kırıntıların pis olmadığını düşünürsün. Hatta kısa bir süre önce ekmeği parçalarken dökülen kırıntıların onun döktüğü gözyaşları olduğunu bile ileri sürdün; sonuç: kanepeler ve yataklar acıyla dolu. Birkaç gün ışığın yasını tutmak gerekir diye patlamış ampulleri hiç değiştirmezsin. Ayrıca 15 yıllık araştırma ve evlilik ilişkisinin sonucunda senin sayısız teorilerini tek bir temel tezde toplamayı başardım: bir evde hiçbir şey yapılmamalı!

(Gilles buruk, gülümser. Çok sevecen.)

GILLES Benimle yaşamak bir cehennem azabı mı?

(Lisa şaşırır, Gilles'e döner.)

LISA Bu soruyu sorduğunda içimi sızlatıyorsun.

GILLES Cevabın ne peki?

(Lisa bir şey söylemez. Gilles'in beklediğini görünce çekingen bir sevecenlikle konuşur.)

LISA Kuşkusuz cehennem azabı ama... Bir yandan da...

ben bu azabı seviyorum.

GILLES Neden?

LISA Orası sıcak...

GILLES Her zaman sıcaktır, cehennem!

LISA Hem orada yerim sağlam!

GILLES Seni uyanık şeytan!

(Gilles dikkatini çevresine yöneltir. Elinin ulaştığı eşyalara dokunur.)

GILLES Tuhaf... Kendimi yeni doğmuş bir yetişkin gibi hissediyorum... Hem... Ne zamandan beri hakikaten?

LISA On beş gün...

GILLES Oldu mu?

LISA Bana uzun geldi.

GILLES Bana kısa geldi! *(Kendi kendine)* Ağzım dişçiden çıkmış gibi uyuşuk, karıncalanan yanaklarım, kafamda bir bandaj, kafatasımın içinde bir ağırlıkla bir sabah hastanede uyanmak. "Ne işim var benim burada? Bir kaza mı geçirdim acaba? Neyse hayattayım ya." Uyanmak bir teselli. Sanki az önce bana iade edilmiş gibi bedenime dokunmak. Size anlatmış mıydım?

LISA Sana!

GILLES Sana anlatmış mıydım hemşireyle olan hikâyeyi!

LISA Hemşireyle olan hikâye mi?

GILLES Hemşirenin biri kapıyı açıyor. "Sizi uyanık bulduğuma memnun oldum Bay Andari." Acaba kiminle konuşuyor diye dönüp bakıyorum, odada yalnız olduğumu keşfediyorum. O ısrar ediyor. "Nasılsınız Bay Andari?" kendinden emin görünüyor. Yorgunum, ona birkaç kelimeyle cevap vermek için gücümü topluyorum. O çıktığında hasta kontrol kâğıdını almak için yatağın üzerinde emekliyorum. Şu isim yazılı, Gilles Andari. "Niye beni böyle çağırıyorlar? Kim yanıldı acaba?" Andari bana hiçbir şey çağrıştırmıyor. Ama aynı anda ken-

dime başka bir kimlik bulmakta zorlanıyorum. Yalnızca çocukluktan isimler geliyor aklıma. Miki, Ayıcık Winnie, Fantasio, Pamuk Prenses... Artık kim olduğumu bilmediğimi anlıyorum. Hafızamı kaybetmişim. Şu hafızayı. Kendi hafızamı. Buna karşılık Rusça, Latince isim çekimlerini, çarpım tablosunu ve Yunan alfabesini hâlâ hatırlıyorum. İçimden tekrarlıyorum. Bu beni rahatlatıyor. Gerisi gelecek demek ki! İnsan nasıl sekizli çarpım tablosunu eksiksiz hatırlayabilir de -ki bu en zorudur, bunu herkes kabul eder- kim olduğunu unutur. Telaşlanmamaya çalışıyorum. Hatta hafızamı kısıtlayan şeyin şakaklarımı fazla sıkan bandajın olduğu konusunda kendimi ikna etme noktasına bile varıyorum. Bandajı çıkarttıkları anda her şey tekrar yoluna girecek. Doktorlar hemşireler ardı ardına geliyorlar. Onlara hafıza kaybım olduğunu bildiriyorum. Bana ciddiyetle bakıyorlar. Onlara bandaj teorimi anlatıyorum. Benim iyimserliğime karşı çıkmıyorlar. Birkaç gün sonra; başka bir hemşire; güzel bir kadın; hemşire gömleğini giymemiş, odama giriyor. "Muhteşem, dehşet! Ama neden sivil?" Konuşmuyor, gülümseyerek bana bakıyor, elimi tutuyor ve yanaklarımı okşuyor. Çok özel bir hastabakıcı mı gönderdiler acaba? Özel bir misyonu olan hastabakıcı: "Istırap çeken erkeklere muamele çekilir." Orospular birliğinden bir hastabakıcı mı acaba diye kendi kendime sorarken sivil hemşire beni karım olduğunu söylüyor bana. Gerçekten, karım olduğunuzdan emin misiniz?

LISA Eminim.

GILLES Sipariş üzerine hizmet veren biri değil misiniz?

LISA Bana "sen" demelisin.

GILLES Değil misiniz... Değil misin...

LISA *(Sözünü keser.)* Ben senin "karın"ım.

GILLES Daha da iyi. *(Sessizlik.)* Bizi bizim eve sizin getirdiğinizden... getirdiğinden emin misin?

LISA Eminim.

(Bir kez daha etrafına dikkatle bakar.)

GILLES Çok erken konuşmayayım ama karımı, evime tercih ederim sanırım.

(İkisi de gülerler. Gilles'in gülüşünde alttan alta tam bir şaşkınlık sezilmelidir. Acı çekmektedir.)

GILLES Ne yapacağız?

LISA Bu akşam mı? Eşyalarını yerleştireceğiz. Eskisi gibi yaşamaya devam edeceğiz...

GILLES Ya hafızam geri gelmezse ne yapacağız?

LISA *(Bocalar.)* Gelecek.

GILLES İyimserliğim tükendi, haplarımı bitirdim...

LISA Hafızan geri gelecek.

GILLES On beş gündür bana aynı şey söylenip duruyor: "Bir şoka bakar". Sizi gördüm, sizi tanımadım. Bana fotoğraf albümleri getirdiniz. Bir yıllığın sayfalarını karıştırır gibiydim. Buraya geliyoruz, kendimi otelde sanıyorum. *(Acılı)* Hiçbir şey bana artık tanıdık gelmiyor. Sesler, kokular, şekiller, renkler var ama artık hiçbirinin anlamı yok. Hiçbir şey bağdaşmıyor. Dolu dolu, zengin, tutarlı bir dünya var ama ben orada kendi rolümü bilmeden dolanıyorum. Her şey yerli yerinde. Ben hariç. Ben, kaybolmuş.

(Lisa yanına oturur, elini tutarak sakinleştirmeğe çalışır.)

LISA O şok olacak. Kesin hafıza kaybı vakaları çok nadirdir.

GILLES Kendi hakkımda az buçuk bildiklerime bakılırsa, tam da "nadir" tepki veren heriflerden biriyim. Öyle değil mi? *(Yalvarırcasına)* Ya hafızam geri gelmezse, o zaman ne yaparsınız?

LISA Yaparsın!

GILLES Hafızam geri gelmezse ne yaparsın? Benim beyinsiz kopyamla, bana benzeyen bir maymunla yaşayacak değilsin ya?

LISA *(Onun kaygısına gülerek.)* Neden olmasın?

(Lisa gülmeyi keser.)

GILLES Eğer beni seviyorsan, yani beni, ikizimi sevmezsin ki! Görüntümü, mazrufu olmayan zarfı, hiçbir şeyi hatırlamayan bir anıyı sevmezsin ki!

LISA Sakinleş.

GILLES Beni seviyorsan; beni yüzüm dağılmış, sakat, yaşlı, hasta halimle kabul edersin, ama benim ben olarak kalmam koşuluyla. Beni seviyorsan, "beni" istersin, yalnızca yansımamı değil. Beni seviyorsan...Sen...

(Lisa, rahatsız olur, ayağa kalkar, salonu arşınlar)

GILLES Beni seviyor musunuz?

LISA Musun!

GILLES Beni seviyor musun?

(Lisa acı içinde ona bakar, susar. Gilles düşünür, cümle aralarında es vererek konuşur.)

GILLES Seviliyor muyum? Sevilir biri miyim? Yalnızca sevimli miyim? İşte ben meçhul biriyim. Kendim için bile. Kendimi değerlendirme konusunda bile emin değilim. Elimde malzeme yok.

(Gilles omuz silker. Lisa ona sabit ve tuhaf bakar. Konuşmak ister ama kendini tutar. Sessizlik.)

GILLES Siz sever miydiniz, onu?

LISA O kim?

GILLES Onu! Ben hâlâ benken beni! Kocanızı!

LISA Sakin olun.

GILLES A! Bana "siz" diyorsunuz! Benim karım değilsiniz! Buradan gitmeliyim!

LISA Sakin ol. Sorularınla kafam karıştı, refleks olarak siz dedim sana!

GILLES Refleks mi?

LISA Dil sürçmesi! Bana siz diyorsun ve kendi adına kendinden o diye bahsediyorsun, konunun neresindeyiz bilmiyorum artık.

GILLES Ben de.

LISA Bana ne soruyordun?

GILLES Kocanı sevip sevmediğini?

(Lisa gülümser. Yanıt vermeyişi karşısında Gilles kalakalır.)

GILLES Bakın, eğer kocanızı sevmiyor idiyseniz, şimdi onu başından atmanın tam zamanı. Onu kapı dışarı etmek için, onun o olmamasını yani ben olmasını fırsat bilin. Beni kapı dışarı etmek için. Yani bizi kapı dışarı etmek için. Temizlik yapın! İlişkimizin bundan daha mutlu bir ilişki olmadığını itiraf etmeye cesaretiniz yok değil mi? Öyle değil mi? O zaman bunu fırsat bilip durumu açıklığa kavuşturalım. Gidiyorum. Bana gitmemi söyleyin gideyim. Benim için kolay olacak! Kim olduğumu artık bilmiyorum, sizin kim olduğunuzu artık bilmiyorum. İdeal fırsat! Gitmemi söyleyin lütfen.

(Lisa ona yaklaşır, onu bu halde gördüğü için şaşkındır.)

LISA İlaçlarını aldın mı?

GILLES Tıbbın çare bulamayacağı bir acı çekiyorum. Hem içimde bir duygu uyandığı anda bana bir hap yutturma manyaklığı da ne demek oluyor.

LISA *(Kahkahayla güler.)* Gilles!

GILLES Birde benimle dalga geçiyorsun!

LISA *(Sevinçle)* Gilles, bu harika. İyileşiyorsun. Kendine geliyorsun. Bu hiç ağzından düşürmediğin laflardan biri: "İçimde bir duygu uyandığında bana bir hap yutturma manyaklığı da ne demek oluyor." Bu sensin. Tam sen. Yatıştırıcı alarak öfkelerinden, acılarından, korkularından ya da kaygılarından kaçan insanlara hiçbir zaman

tahammül edemedin. Senin bir teorin vardır: Öylesine çıtkırıldım bir çağ ki bu, bilinci ilaçla tedavi etmeye kalkışıyor. Ama bizim insan olmaklığımızı sağaltmayı başaramayacak.

GILLES *(Şaşırmıştır, hoşuna gider.)* Öyle mi?

LISA Marifet hissetmemek değil, her şeyi olduğunca hissetmektir diye de eklerdin. Her şeyi geldiği gibi.

GILLES Gerçekten mi? O zaman metafizikte olduğu gibi evde de her zaman benim prensibim... Hiçbir şey yapmamak mı oluyor?

(Lisa bir an için ona yeniden kavuşmuş olmanın sevinciyle Gilles'i alnından öper.

Gilles onu kolundan kavrar, dudakları Lisa'nın dudaklarına hafifçe dokunur.)

GILLES *(Yavaşça ve alçak sesle)* Aramızda... Fiziksel... ilişki var mı?

LISA *(Ayın şekilde yanıtlar.)* Çok!

GILLES Hiç şaşmam. *(Birun burunadırlar. Birbirlerinin cazibesine kapılmışlardır.)* Çok! Çok, şehvetli anlamında mı... yoksa sık sık anlamında mı?

LISA Çok şehvetli. Çok sık.

GILLES Hiç şaşmam.

(Gilles, Lisa'nın dudaklarına yumulacakken Lisa kaçar.)

GILLES Neden?

LISA Çok erken.

GILLES Belki o şok bu şok olabilir.

LISA Benim için de bir şok olabilir.

GILLES Anlamıyorum.

(Tekrar şansını dener, öpmeye çalışır. Lisa onu durdurur.)

LISA Olmaz. *(Gilles ısrar eder.)* Olmaz dedim.

(Lisa yavaşça ama kararlı bir biçimde ondan kurtulur. Gilles gözleriyle odayı tarar, aşağılanmış hisseder kendini ve bavulunu seğirtir.)

GILLES Özür dilerim, gidiyorum. Yürümeyecek.

LISA Gilles!

GILLES Gidiyorum.

LISA Gilles!

GILLES Evet evet. Gitmeyi tercih ederim.

LISA Nereye?

(Bu soru Gilles'i durdurur.)

LISA *(Tatlılıkla)* Artık hiçbir yere gidemezsin! *(Kısa bir sessizlik)* Burası senin evin... *(Sessizlik)* Senin evin...

(Gilles endişeyle yüzünü ekşitir.)

GILLES Tanışıyor muyuz?

(Lisa gülümseyerek başını sallar.)

GILLES Ben sizi çıkaramıyorum.

LISA Sen kendini de çıkaramıyorsun.

GILLES Terk Edilmiş Hayvanlar Barınağını ziyaret eder gibi sizin de hastaneye gitmediğiniz ne malum? Hangisini evinize alacağınızı düşünerek, hafızasını kaybedenler katına geldiniz. Beni görünce dediniz ki, "Bu oldukça sevimli, pek genç sayılmaz ama güzel bakıyor, temiz görünüyor, onu karısı olduğuma inandırıp eve götüreyim." Dul olmayasınız?

LISA Dul mu?

GILLES Duyduğuma göre bir dullar şebekesi bellek kaybına uğramış insan ticareti yapıyormuş.

LISA Gilles, ben senin karınım.

(Gilles bavulunu elinden bırakır.)

GILLES Anlat bana. Kendimi bulmama yardım et.

(Lisa duvardaki resimleri işaret eder.)

LISA Tabloları nasıl buluyorsun?

GILLES Güzel. Bu evde bir tek bunları beğendim.

LISA Sahi mi?

GILLES Hepsi ayni ressamın elinden çıkmış gibi.

LISA Hepsini sen yaptın Gilles...

GILLES *(Gayri ihtiyari)* Aferin bana ! *(Hayretle)* Ben mi?

LISA Evet.

GILLES Yazmanın dışında resimde mi yapıyorum?

LISA Evet öyle.

(Gilles önce tabloları inceler. Önce sakınımlıdır. Sonra beğenir.)

GILLES Ev hayatında ufak tefek zaaflarım olsa da, harika biri olduğumu keşfediyorum: iyi bir evlilik yapmış, ateşli âşık, ressam, yazar, teori mucidi. *(Aklı karışmıştır.)* Kendimle tanışmak isterdim.

LISA *(Şakacı)* Kendini çok beğenirdin.

(Gilles ironiyi anlamaz.)

GILLES Hayatımı resim yaparak da mı kazanıyordum?

LISA Hayır, yalnız polisiye romanlarla. Resim yalnızca vakit geçirmek içindi.

GILLES Ya! *(Lisa'ya bakar, huzursuzdur.)* Nasıl bir kocaydım?

LISA Sorunu biraz daha aç!

GILLES Kıskanç bir koca mıydım?

LISA Kesinlikle değil.

GILLES *(Hayret eder.)* Öyle mi?

LISA Bana güvendiğini söylerdin. Bu da benim hoşuma giderdi.

GILLES Sen... kıskanmayışımdan yararlanır mıydın?

LISA Ne gibi?

GILLES Kıskanmam için sebep yaratmak gibi...

LISA *(Gülümser)* Hayır.

(Gilles rahat bir nefes alır.)

GILLES Peki ben, ben... sadık mıydım?

(Lisa eğlenir. Onun yüzünde beliren kaygıdan hoşnut, uzun uzun yüzüne bakar ve birden yanıtlar.)

LISA Evet.

GILLES Ohhh!

LISA En azından benim bildiğim kadarıyla.

GILLES Tabii canım, aksi düşünülemez.

LISA *(Alaycı)* Eğer beni aldatmışsan bu olağanüstü bir gizleme yeteneğin olduğu anlamına gelir.

GILLES Yok canım!

LISA Ya da daha çok her an her yerde olma yeteneğinin olması gerekir. Zaten beni nasıl aldatabilirdin ki? Buradan neredeyse hiç çıkmıyordun. Hep yazmak, okuma ya da resim yapmakla meşguldün. Nasıl yapabilirdin ki?

GILLES Evet nasıl yapabilirdim ki?

(Lisa, Gilles'e yaklaşır ve sarılır.)

LISA Sadakatin benim için önemliydi. Her gün rakiplerle... ya da kuşkularla mücadele edecek kadar güvenim yok kendime.

GILLES Oysa mücadele için oldukça güçlü görünüyorsun. Senin yaşında çok az kadın...

LISA Dünyada sadece benim yaşımda kadınlar yok ki! Yirmi yaşındayken yılları takmaz insan; kırkından sonra illüzyon bozulur; bir kadın kendinden gençleri gördüğünde yaşını hisseder.

GILLES Ben... daha genç kadınlara bakar mıydım?

LISA Evet.

(Gilles rahat bir nefes alır, ama aslında henüz rahatlamamıştır.)

GILLES Bu korkunç. Sanki bir uçurumun kenarında yürüyorum. Her an beni adi bir herife dönüştürecek iğrenç bir ayrıntıyla karşılaşabilirim. İp üzerinde yürüyorum, şimdiye tutunuyorum. Gelecekten korkmuyorum, ama şu geçmiş beni ürkütüyor. Fazla ağır gelip dengemi bozmasından, beni aşağı çekmesinden korkuyorum... Varılacak yerin iyi olup olmadığını bilmeden, benle buluşmaya doğru ilerliyorum. Benim kusurlarım neler?

LISA *(Düşünür)* Senin... pek az kusurun var.

GILLES Hiç mi yok?

LISA Bulamıyorum... Sabırsızlık! Evet, sabırsızlık.

GILLES Bu kötü bir şey ama!

LISA Hoş bir tarafı da var. Daha eve varmadan asansörde soyunma huyun vardır. Hatta bir seferinde beni de soymuştun. Sen...

(Aşk hayatlarının o anını düşünmek hoşuna gider, kızarır)

GILLES Öyle mi?

LISA Evet. Kapıyı tam zamanında kapatmıştık.

GILLES Tam zamanında mı?

LISA Hayır, sanırım artık çok geçti.

(Gülerler.)

GILLES Öyleyse korkmadan belleğimin geri gelmesini bekleyebilirim!

(Lisa susar, sıkıntılıdır. Gilles farkına varır ve ısrar eder.)

GILLES Çünkü bazen zihnim özellikle mi kendini kilitliyor diye merak ediyorum. Acaba hatırlamamakta yarar mı buluyor?

LISA Ne gibi?

GILLES Bilmemek gibi. Bilmemekle zihnim kendini koruyor. Sanki bir gerçeklikten kaçıyor.

LISA *(Rahatsız)* Ya, öyle mi?

GILLES Belki de aldığım darbe sadece fiziksel değildi... Çeşit çeşit travma var...

(Birbirlerine uzun uzun bakarlar. Bir an için ikisinin de kaygısı ortakmış gibi görünür.)

LISA *(Pek emin olmayan bir tonda)* Bence boşuna kaygılanıyorsun.

GILLES Gerçekten mi?

LISA Gerçekten. Kendinle ilgili seni huzursuz edecek... hiçbir şey bulamayacaksın.

GILLES Yemin eder misin?

LISA Sana yemin ederim.

GILLES *(Rahatlar)* Bana benden bahset. Bugün en sevdiğim konu bu.

LISA *(Muzip)* Her zaman öyleydi.

GILLES Yaa!

LISA Hakkını yememeli... Kendine şefkat göstermekten hiç geri durmazsın. Sarsılmaz bir sadakat. Kütüphanene bir bak. Bütün romanlarını kendine ithaf ettin. *(Rastgele bir kitap alır.)* "Kendime, bu kitabımı en içten sevgimle sunuyorum. Gilles."

GILLES *(Mahcup)* İğrenç bir herifmiş!

LISA Mizah bu.

GILLES Aşk bu!

LISA Mizah gerçeği söylemeyi sağlar.

GILLES Umarım sana da ithaf etmişimdir.

LISA *(Güler)* Evet. *(Başka bir rafa yönelir, bir kitap alır.)* "Karım, vicdanım, vicdan azabım, aşkım Lisa'ya. Ona tapan, ama onu hak etmeyen Gilles."

(Bu satırları yeniden okurken Lisa duygulanır. Bu durum onun içini burkan bir anıyı hatırlatmıştır, gözleri dolar. Gilles, Lisa'nın sözünü kesmeden, anlamaya çalışarak onu izler. Lisa sanki anılarının ağırlığı altında ezilmişçesine bir sandalyeye çöker.)

GILLES Lisa...

LISA Kusura bakma. Geçmiş işte...

GILLES Ben buradayım, ölmedim.

LISA Evet, ama geçmiş öldü. *(Gözyaşlarına rağmen gülümsemeye çalışır.)* Seni çok sevdim Gilles, çok.

GILLES "Çok çektim Gilles, çok çektim," der gibi söylüyorsun.

LISA Belki de. Acı çekmeden sevmeyi bilmiyorum.

GILLES *(Yavaşça.)* Sana acı çektirdim mi?

LISA *(Yalan söylediği bellidir.)* Hayır.

(Gilles ısrar etmez.. Lisa kendini toparlar, neşeli görünmeye çalışır.)

LISA Sana kendinle ilgili daha ne söyleyebilirim? Sen çarşı pazar gezmeye bayılırsın. Bu bir erkekte ender görülen bir şeydir. Kadın ayakkabısı satan bir dükkânda gıkını çıkarmadan bir saat geçirebilirsin ki bunun için sen bir diplomayı hak ediyorsun; denediğim giysiler hakkında her zaman çok kesin bir fikrin vardır. Karısını para saçarak giydiren bir maçonun fikri değildir bu, güzelden anlayan birinin fikridir. Bazen çay salonlarında buluşurduk.

GILLES Ben çay mı içerim?

LISA Büyük bir keyifle. Hayal kırıklığına uğramış gibisin...

GILLES Kendimi daha erkek sanıyordum. Giyim kuşam, alışveriş, çay... Sanırsın iyi bir kız arkadaşı!

(Lisa kahkahalarla güler.)

LISA Senin çekiciliğin buradan geliyor. Nefis bir kadın erkek karışımısın.

GILLES *(Hoşuna gitmemiştir.)* Yaa!

LISA Kanıtı: Polisiye yazıyorsun.

GILLES Doğru, en azından bu, erkekçe.

LISA Kesinlikle değil. Buna dair de bir teorin var. Polisiye okuyanlar ve yazanlar çoğunlukla kadınlar olduğu için, polisiyenin, yüzyıllardır hayat vermekten bıkan kadınların sanal ortamda insan öldürerek eğlendikleri kadınsı bir tür olduğunu ileri sürersin: polisiye roman ya da anaların intikamı.

GILLES *(Bozulmuş)* Ben ve benim teorilerim...

(Kitaplıktan Lisa'ya ithaf ettiği kitabı almak için ayağa kalkar.)

GILLES Anlattıklarında kavrayamadığım bir nokta var. Bir yandan daha üçüncü kattayken donunu indiren, sabır-

sız, dürtülerine kapılan, sekse aşırı düşkün, azgın bir horoza benziyorum; öte yandan sadık, güven veren, asla kıskanmayan, saatlerce çarşı pazarda ve çay salonlarında sürtmeyi seven biriyim, kısacası saygıdeğer bir kadının eşcinsel yakın bir arkadaşı gibiyim. Bunlar birbirine uymuyor.

LISA Oysa bu bir gerçek.

(Gilles Kitabı alır.)

GILLES "Vicdanım, vicdan azabım, aşkım Lisa'ya. Ona tapan, ama onu hak etmeyen." Bu cümleyi yazan adamın affettirecek bir şeyi olmalı, değil mi?

LISA Hayır.

GILLES Hayır mı? "Vicdanım ve vicdan azabım," diyor.

LISA Ben seni çalışmaya, güç beğenen biri olmaya zorladım.

GILLES Ya? "Onu hak etmeyen," ne peki?

LISA Sen kendini hep benden daha aşağıda hissettin.

GILLES Ben mi?

LISA Galiba entelektüel bir kompleksten çok, bir sınıf kompleksi. Senin ailen peynirciydi, benimkiler büyükelçi.

(Gilles şimdilik ağzının payını almıştır. Söyleyecek hiçbir şeyi yoktur, ama kuşkulanmayı sürdürür. Lisa gülümser.)

LISA Ayrıca bu konuyla ilgili her seferinde aynı espriyi yapardın: Camembert peyniri içinde doğan hep onun gibi kokar, derdin.

(Gilles somurtur.)

GILLES Aaa! Dul kadınlar gibi durmadan "Öyle derdi, böyle söylerdi," demeyi bırak.

LISA Biraz da dul gibiyim.

(Gilles irkilir. Lisa'nın bu soğuk tavrı karşısında kalakalır. Lisa ortamı yumuşatma gereği duyar. Daha sıcak bir

tonda konuşur.)

LISA Şimdilik öyleyim. *(Ciddiyetten sıyrılıp kendi çevresinde döner.)* Ben büyük hevesleri olan bir dulum. Büyük bir geleceği arzulayan bir dul; dulluktan kurtulmayı arzulayan bir dul. *(Gilles'i öper.)* Hatırlayacaksın.

GILLES *(Duygulanır.)* Affet beni.

(Lisa iki bardağa içki koyar.)

GILLES İnsanın kendini tanıyabilmesi için, başkalarına inanmak zorunda kalması çok acı verici.

LISA Herkes bu durumda.

(Lisa,iki kadeh viskiyle Gilles'in yanına döner.)

GILLES Çayı bıraktın mı?

LISA Evet.

GILLES Aman iyi.

LISA Dönüşüne içelim.

(Kadeh tokuştururlar.)

GILLES İnsanın kocası olan bir yabancıyla yüz yüze gelmesi tuhaf bir şey olmalı sanırım?

LISA Tuhaf evet, ama aynı zamanda iç açıcı. Ya senin için?

GILLES Ben daha çok tırsıyorum.

(Lisa güler.)

GILLES Bana gülümseyen, beni evine götüren, sonuçta kocası olduğum için aramızda her şeyin yaşanabileceğine beni ikna eden, tanımadığım güzel bir kadına boyun eğiyorum... İlk kez millî olmayı bekler gibi bir şey.

(Lisa güler. Kendine biraz daha içki koyar. Onun hızlı içtiği Gilles'in dikkatini çeker.)

GILLES Aslında güzel olurdu... Şeyden önce hafızamın yerine gelmemesi... Böylece ikinci bir zifaf gecesi yaşamış oluruz.

(Lisa güler.)

GILLES İlki neredeydi?

LISA İtalya'da.

GILLES Ne kadar banal!

LISA Evet, unutulmaz bir anı!

GILLES Herkes için öyle değil.

(Durumlarının münasebetsizliği nedeniyle kahkahalarla gülerler.)

GILLES Beni nerede yatıracaksın bu gece?

LISA *(Cazibeli)* Misafir odasında.

GILLES *(Düş kırıklığına uğramış.)* Bu kadar küçük bir dairede bir misafir odası da mı var?

LISA *(Bakışlarını kaçırır.)* Yok.

GILLES *(Sevinçle)* Oh...

LISA *(Nazikçe öteler.)* Ama bir kanepe var, zor durumlar için.

GILLES Zor durum mu? İşte tam benim durumum, maalesef.

LISA Avutulma ihtiyacı duyan mutsuz köpekler gibi bakma. Hiçbir zaman buna dayanamadım, gayet iyi bilirsin.

GILLES *(Duyduklarına sevinir.)* Doğru mu, dayanamaz mısın?

(Lisa'nın üzerinde yarattığı etkiyi pekiştirmeye çalışır. Lisa buna izin verir. Birbirlerine dokunurlar. Heyecanlıdırlar. Ama Lisa birden ondan kurtulur.)

LISA Hayır! Bu, fazla basit olurdu.

(Bu sözler az önceki hareketi gibi aniden ağzından çıkmıştır. Odanın içinde sinirli sinirli döner. Kanepede oturan Gilles bu ani değişikliği anlamaz.)

LISA Af edersin. Ben... sana açıklayacağım... ben... bize bir içki daha koyayım.

(Neredeyse tamamen dolu olan Gilles'in bardağını alır.)

LISA Aa, içmemişsin?

(Kendi bardağına biraz viski koyar.)

GILLES Biliyor musunuz, bu, üçüncü oldu.

(Bu sözler Lisa'ya kamçı etkisi yapar. Sert tepki verir.)

LISA Ne olmuş yani?

GILLES *(Afallar.)* Lisa, siz... içer misiniz?

LISA Hayır, hayır. Sen içersin!

GILLES Ben mi? Ben içer miyim?

LISA Evet, bazen akşamlar. Seversin!

GILLES Çok mu içerim?

LISA Evet çok.

(Gilles düşünür.)

GILLES Demek ki keşfetmem gereken korkunç şey buymuş. Alkol!

LISA *(Bitkin.)* Ne alkol?

GILLES Demek ki viskisiz çalışamıyorum, Bourbon'a sığınıyorum, sapıtıyorum, saçmalıyorum. Bekli de sana vurmuşumdur?

LISA Hadi canım, demin söylediğime fazla önem veriyorsun. Sen akşamları bir iki kadeh içersin yalnızca.

GILLES Yok canım.

LISA Öyle.

(Lisa gerilmiştir. Alkol konusuna girmeyi istemez.)

GILLES Lisa, sanıyorum bizim sorunlarımız vardı ve sen bunları önemsiz göstermeye çalışıyorsun.

LISA Bizim sorunlarımız yoktu.

GILLES Çocuk olma.

LISA Bizim sorunumuz yoktu. Yani başkalarınınkinden daha fazla değildi. *(Kendini toparlar.)* Tabii ki sorunlarımız vardı, bir çiftin yıllar sonra yaşadığı normal sorunlar.

GILLES Örneğin?

LISA Yıpranma. Ama yıpranma bir sorun olmaktan çok, olgu. Normal bir şey. Kırışıklıklar gibi.

GILLES Neyin yıpranması?

LISA Arzunun yıpranması.

GILLES Bu yüzden mi beni itiyorsun?

(Lisa cevaplarının çelişkili olduğunun farkına varır. Zaman kazanmak için derin bir nefes alır. Ne söyleyeceğini bilemez. Vazgeçer. Öfkelidir)

GILLES Pek tutarlı değilsin.

LISA *(Heyecanla)* Beni her zaman tutarsızlıkla suçlamışsındır.

GILLES Öyle mi?

LISA Evet.

GILLES Yaa, öyle mi?

LISA Evet, her zaman.

GILLES Sanırım sana inanmak zorundayım.

LISA Evet.

(Birbirlerini süzerler. Lisa patlamaya hazırdır. Gilles geri çekilir.)

GILLES Sanırım sana inanıyorum.

LISA İyi.

(İkisinin de niyetlerinin kötü olduğu bellidir. Sessizlik. Gilles çekinerek konuşur.)

GILLES Kız doğdu.

LISA *(Gilles sözünü bitirir bitirmez konuşur.)* Kıçını büzüyor.

GILLES Efendim?

LISA *(Gülümseyerek)* Senden alıntı yapıyorum. Beylik laflardan nefret ettiğin için, onları daha da saçmalaştıran eklemeler yaparsın. Birisi, "Kız doğdu," dediği zaman, ya "Bir kova taşıyor," ya da "Kıçını büzüyor," dersin.

(Lisa güler, Gilles gülmez. Eski esprileri onu hayal kırıklığına uğratmıştır.)

GILLES Bu üzücü.

LISA Evet.

(Gilles'in hayal kırıklığı Lisa'yı püskürterek güldürür.)

GILLES İkiniz bayağı eğleniyordunuz demek. Üçüncü bir kişi için pek eğlenceli olmasa gerek. *(Sessizlik)* Bugün

üçüncü benim.

(Onu güçsüzdürdüğünü anlar ve tekrar ciddileşir.)

GILLES Kazayı nerede geçirdim?

(Lisa telaşla cevap verir)

LISA Burada.

(Gilles'in koluna girer, onu bir asma kata çıkan ahşap merdivenin yanına götürür.)

LISA Merdivenden inerken, birden geri göndün, ters bir hareket yaptın, dengeni kaybettin ve enseni şu direğe çarptın.

(Gilles kaza yerini inceler. Bu, onda hiçbir şey uyandırmaz, iç geçirir.)

GILLES Korkmuşsundur?

LISA Hareketsiz kaldın. *(Elleri titrer.)* Geri döndüğünde seninle konuşuyordum. Seni şaşırtan ve seni güldüren ya da seni... neyse işte, bilmiyorum, bir şey söylemiştim. Sussaydım düşmeyecektin. Kendimi suçlu hissediyorum. Benim hatam.

(Gilles, Lisa'ya uzun uzun bakar.)

GILLES Korkunç...

LISA Ne?

GILLES Hatırlamamak.

(Bu hatırlamayla sarsılan Lisa hıçkırarak ağlamaya başlar. Gilles onu teskin etmek için sarılır. Onun duygularını paylaşmak yerine düşünmeye devam eder.)

GILLES Ben sakar mıyım?

LISA Hayır.

GILLES Daha önce düşmüş müydüm?

LISA Hiç.

GILLES Ya sen?

LISA Ben mi, evet. Birkaç kez. Gördün mü, düşen ben olmalıydım. Ah, keşke senin yerinde olabilseydim...

GILLES Kendini daha mı iyi hissederdin?

LISA Evet.

(Gilles mekanik bir biçimde Lisa'yı kollarında sallayıp saçlarını okşayarak teskin eder.)

GILLES Hadi hadi... Yalnızca bir kaza. Bir kazadan dolayı kendini suçlu hissedemezsin.

(Lisa yatışmaya başladığında onu bırakır, çalışma masasının sandalyesinde bir tur döner.)

GILLES Aslında romanlarımın kahramanı Müfettiş James Dirdy'ye benzedim...

LISA *(Hemen düzeltir.)* James Dirty.

GILLES Dirty: Gerçeği bulabilmek için suç mahallinde soruşturma yapıyorum.

LISA Suç mu? Ne suçu?

GILLES Lafın gelişi. Ama kim bilebilir burada gerçekten bir suçun işlenip işlenmediğini.

LISA Kes şu oyunu lütfen.

GILLES Eve girerken hiçbir şeyi hatırlamadım, ama burada kötü bir şeyler olduğu hissine kapıldım. Bu bir delilik mi, önsezi mi, yoksa bir anının canlanması mıydı acaba?

LISA Mesleki deformasyon. Sen kara romanlar yazıyorsun. Korkmayı, kuşku duymayı ve en kötüsünün başa geleceğini var saymayı seversin.

GILLES Geleceğini mi ? Ben onun geride kaldığını sanıyordum.

LISA Değiştin o halde: En kötüsü bizi bekliyor, derdin hep.

GILLES Karamsar mıydım?

LISA Düşüncede karamsar. Eylemde iyimsersin. Hayata inanan biri gibi yaşarsın. Hayata inanmayan biri gibi yazarsın.

GILLES Karamsarlık düşünen insanın ayrıcalığıdır.

LISA İnsan düşünmek zorunda değil.

GILLES Eylemek zorunda da değil.

(Yine birbirlerini düşmanca süzerler. Her biri ötekine daha fazla şey söylemek istiyordur, ama ikisi de cesaret edemez.)

GILLES Hafıza kaybı tuhaf bir şey. Bilinmeyen bir soruya cevap gibi.

LISA Hangi soru?

GILLES İşte ben de onu arıyorum.

(Hareket etmezler, sanki zaman durmuş gibidir.)

LISA Nasılsın?

GILLES Efendim?

LISA Kendini nasıl hissediyorsun?

GILLES Oldukça kötü. Neden?

LISA *(Gergin)* Çünkü entelektüel açıdan seni çok formda görüyorum. Böyle konuşurken senin hafızana kavuşamamış olmanı kavramakta güçlük çekiyorum.

GILLES Zekâ ile hafıza beynin aynı bölgesinde bulunmaz.

LISA Öyle diyorsan, öyledir.

GILLES *(Soğuk)* Bunu söyleyen ben değilim, bilim.

LISA Bilim öyle diyorsa, öyledir.

GILLES Bilime inanmıyor musun?

LISA *(Aynı soğuklukla.)* İster inanalım ister inanmayalım, bilim bizim onayımıza aldırmadan bilgiler sunar. Öyle değil mi?

GILLES Aynen.

(Birbirlerine tartarak bakarlar.)

GILLES Neyse, izlerim üzerindeyim. Kendime bu kadar az iz bırakmam tuhaf.

LISA *(Sinsice)* Evet, bu senin tarzın değildi.

GILLES Ben bunu eğlenceli bulmuyorum.

LISA Gevşe. Zihnini kurcalarken fazla saldırgan oluyorsun. Bunun sana yardımcı olduğunu sanmıyorum.

GILLES *(Heyecanlı)* Öğreneceklerimden korkuyorum. Geçmişte nasıl biri olduğumdan korkuyorum.

LISA Saçma. Sen iyi bir adamdın... adamsın.

GILLES Yok canım. Öyle olmadığımı hissediyorum.

LISA Sana söylüyorum ya.

GILLES Yok canım, bunu bana kim ispat edecek.

LISA Ben.

GILLES Yok canım. Belki ben sokakta vurulan, ama karısının başka bir yola girsin diye kaza geçirdiğini inandırmaya çalıştığı, kendi namussuz mesleğimde bile dürüst olmayan bir gangsterim -pis bir gangster-; sen de selametim için hafıza kaybımdan faydalanıyorsun.

LISA Gilles!

GILLES Belki henüz kuşkulanılmayan ve senin ona hiçbir şeyden söz etmeyerek koruyacağın bir katilim ben. Seri suçlar işleyen, genç kızların ırzına geçen bir tecavüzcüyüm belki ve sen...

LISA *(Sözünü keser.)* Yeter! Niçin kendini bu kadar korkunç hayal ediyorsun?

GILLES Çünkü çok güçlü bir biçimde geçmişimde kötülük olduğunu hissediyorum. Büyük bir kötülük, kolay kolay yok olmayacak bir kötülük.

LISA Bu doğru değil. Yalvarırım bana inan.

GILLES Hadi canım! Bu doğru olsaydı da başka türlü davranmazdım: Sana inanmamı isterdin, haklı da olurdun. Senin suçun yok. Eğer pisliğin tekiysem beni değiştirmek, farklı olduğuma inandırmak, daha iyi bir geçmişle donatmak, bana daha az sapkın bir kişilik bulmak için zihin karışıklığımdan yararlanmalısın.

LISA *(Alaycı.)* Haklısın: Seni geri dönüştürüyorum, yeniden yaratıyorum. Eskisinden yenisini yaratıyorum. Tanıdığım adamdan daha iyisini yontuyorum. Kusurlarını senden gizleyerek siliyorum. Sende olmayan nitelikleri veriyorum sana. Kendime uygun, kusursuz bir çift için seni yeniden biçimliyorum. Şu anda evlilik hayatı-

mı düzenliyorum. Dış yüzünü koruyup içini yeniliyorum. Gözünün yaşına bakmadan eğleniyorum. Her kadının hayalini gerçekleştiriyorum: on beş yıllık müşterek hayattan sonra kocasını terbiye etmek. İyi bak: karşında duran bir hasta bakıcı değil, hayvan terbiyecisi.

(Gilles bu söylevle kalakalır, sakinleşir.)

GILLES Affet beni.

LISA Hayır, artık affetmiyorum: Kırbaçlıyorum!

GILLES Lisa...

LİSA Otur! Kalk! Yemeğini yedikten sonra kanepede yatacaksın.

GILLES Hayır Lisa, bunu yapma.

LISA Neyi?

GILLES *(O bildik dayak yemiş köpek bakışıyla.)* Kanepe olmaz sahip, kanepe olmaz.

(Lisa ona bakar ve birden güler. Gilles de güler. Yakınlaşırlar. Lisa saçlarına dokunmak için ona yaklaşır, sevgi doludur sanki.)

LISA Sana yalan söylemiyorum Gilles, sen tam benim tarif ettiğim gibisin. Bir erkek. Bana uygun bir erkek. Bir kadının bazen karşılaştığı gibi bir erkek.

(Dudakları çok hafif birbirine değer.)

GILLES Fazla konuşuyoruz.

LISA Hep böyle söylersin. Şey yaparken...

GILLES Evet?

LISA Eeee... şey işte...

GILLES Evet?

LISA Fazla konuştuğumuzda.

(Sarmaş dolaş olurlar, uzun uzun öpüşürler. Sarhoş gibi kanepeye yıkılırlar.)

GILLES Yeni bir zifaf gecesi istiyorum.

LISA Çıta çok yüksek.

GILLES Biz yine de beceririz.

LISA Nereye gideceğiz?

GILLES Niye bir yere gidiyoruz.

(Lisa kendini tamamen ona bırakır.)

LISA Peki nerede?

GILLES Burada.

LISA *(Hoşlanmış)* Ne sabırsızlık!

GILLES Kabul mü?

LISA *(Coşkuyla)* Evet.

GILLES Portofino'ya kadar gitmeye gerek yok.

(Gilles onu öper.Birkaç saniye sonra Lisa öpüşmeyi keser ve onu biraz iter.)

LISA Ne dedin sen?

GILLES Portofino'ya kadar gitmeye gerek yok.

LISA Neden Portofino?

GILLES Gerdeğe orada girmiştik, öyle değil mi?

LISA Hatırlıyor musun?

GILLES Hayır, az önce sen söyledin.

LISA Kesinlikle hayır. Ben İtalya dedim.

GILLES *(Sakin)* Portofino dedin.

LISA İtalya dedim.

GILLES İmkânsız. Başka türlü nasıl bilebilirdim ki?

LISA Hafızan geri geliyor.

GILLES Hadi canım, hiçbir şey geri gelmiyor.

LISA Ama hatırladın işte.

GILLES Bundan eminim. Az önce Portofino'dan sen bahsettin.

LISA Ben İtalya dedim.

GILLES Farkında değilsin, ama Portofino dedin!

LISA Portofino demedim, çünkü az önce tam da bu yerin adını hatırlayamadığım için kendime kızıyordum.

(Lisa doğrulur ve Gilles'in yüzüne bakar. Gilles karşı çıkmaktan vazgeçer, neler olduğunu yavaş yavaş anlar.)

LISA Sen hafızanı kaybetmedin.

GILLES Kaybettim.

LISA Yalan söylüyorsun Gilles.

GILLES Sen de Lisa.

(Birbirlerini tartarlar. Vahşi hayvanlar gibi birbirlerinin etrafında dönerler.)

LISA Yalan mı söylüyorum?

GILLES Evet. Bu tablolar senin tabloların. Resim yapan sensin. Çarşı pazarda sana eşlik eden o Gilles var ya, onu sen uydurdun. Evden hiç çıkmayan, seni asla aldatmayan o Gilles'i. Hayatını paylaşmayı tercih ettiğin oydu Lisa.

LISA *(Acı içinde.)* Hatırlıyorsun...

GILLES Hayır. Sadece öyle olmadığımı hatırlıyorum.

LISA *(Serzenişte bulunarak.)* Aman Tanrım, hayır. Yeniden başlamasın.

GILLES Ne yeniden başlamasın?

(Lisa soruyu cevaplamaz. Kendini toparlar. Ona doğru ilerler. Bir yastık alır ve suratına vurur.)

LISA *(Sert bir biçimde.)* Sen hafızanı hiç kaybetmedin. Hatırlıyorsun.

GILLES Hayır kesinlikle öyle değil.

LISA Sana inanmıyorum. Hatırlıyorsun.

GILLES Yer yer.

LISA Sana artık inanmıyorum.

GILLES Bir şeyler hatırlar gibi oluyorum, ama kopukluklar var.

LISA *(Vurmaya devam ederek.)* Sen hatırlıyorsun

GILLES Son günü hatırlamıyorum...

LISA *(Kolu havada kalır.)* Son günü mü?

GILLES Kazanın olduğu günü. Hiçbir şey hatırlamıyorum.

LISA *(Darbelerini sürdürür.)* Uyduruyorsun. Her şeyi biliyorsun ve benimle kafa buluyorsun.

GILLES Son günü hatırlamıyorum!

LISA Sahte hafıza kaybın beni cezalandırmak için bulduğun bir işkence. Beni kısık ateşte kaynatıyorsun. Beni utandırmak istiyorsun. Salakça cevaplarımla keyifleniyorsun. Sen...

GILLES *(İçtenlikle)* Seni niçin cezalandırayım ki Lisa?

(Lisa onu tartaklamayı bırakır. Zoraki kıkırdar. Gilles onun koluna yapışır.)

GILLES Seni niçin cezalandırayım?

(Lisa, Gilles'den kurtulmak ister. Gilles'in sorusunda ne bir ima, ne bir tersinleme olduğunu anlayınca rahatlar. Omuz silker.)

LISA Kusura bakma. Sen iyileşmek için doktorlarla, hemşirelerle, ilaçlarla hastanede iki hafta geçirdin, ben burada tek başıma tırnaklarımı kemirmekle meşguldüm. Kimse bana bakmadı. Benim de ilgiye ihtiyacım var.

(Gilles nazikçe Lisa'nın elini öper.)

GILLES Kafam eksik sayfaları olan bir kitap. Özellikle de son sayfalar kayıp. Kaza gününü hatırlamıyorum.

LISA Hiç mi hatırlamıyor musun?

GILLES Hiç. *(Lisa'nın gözlerine bakar.)* Yemin ederim.

(Lisa onun içten olduğunu görür.)

GILLES Sanırım sana özür borçluyum.

LISA Evet...

GILLES Çok mu özür borçluyum?

LISA Borçlarını ödeyebileceğinden kuşkuluyum.

GILLES Hafızam pazartesi günü yerine geldi. Yavaş yavaş. Damla damla akan serumu emip şişen bir sünger gibi. Nedendir bilmiyorum, ama o pazartesi günü orada değildin. Ben de doktorlara bir şey söylemeden tek başıma şiştim. Bizim tarihimizin, evliliğimizin, aşkımızın parçalarını yeniden birleştiriyordum. Gururluydum. Mutluydum. Salı günü sen odaya girdiğinde sana bunu söyleyecektim, ama sen beni bir yalanla durdurdun. İlk

yalanınla...

LISA Ben mi?

GILLES Bana kitaplarımı, polisiye romanlarımın hepsini getirmiştin... Hafızamı uyandırmak olayı yani. Oysa bir tanesini unutmuştun. Hangisini? "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"i! Listeyi incelerken sana onun eksik olduğunu söyledim. Sen, önemi yok dedin. Çünkü ben o kitaptan nefret ediyormuşum, onu yazdığıma pişmanmışım. İşte sana çekinmeden söylenmiş küçük, hoş bir yalan. Nutkum tutulmuştu.

(Lisa inkâr etmeye çalışmaksızın homurdanır.)

GILLES Düşünmeye başladım. "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"le her zaman çok gurur duymuştum. Benden geriye bir kitap kalacak olsa, onun bu olmasını söylerdim hep meraklısına. Ve sen orada, benim karşımda rahat rahat bunun tersini iddia ediyordun.

LISA Tamam! Kendi fikrimi seninkiymiş gibi öne sürdüm. Kötü mü bu?

GILLES Hayır. Ama kötü olan ne?

LISA *(Kendini savunarak.)* "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler" hiç tutmadı.

GILLES Tutmayan başka kitaplarım da var.

LISA "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler" hiç tutmadı. Hiç tutmayanla, tutmadı arasındaki farkı görmek gerek.

GILLES Neyse Lisa, sen kitaplarımdan birini beğendiğinde kimsenin desteğine ihtiyaç duymadan dişinle tırnağınla savunursun.

LISA Doğru. Senin bayıldığın "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"den ben nefret ediyorum. Bir kez daha söylüyorum, bu çok mu kötü?

(Gilles kitaplıktan sözü edilen kitabı alır.)

GILLES "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler" bir öykü derlemesi.

LISA Berbat öyküler derlemesi.

GILLES Doğru, açık seçik, acayip bir kitap. Burada bir çiftin hayatını cinayet şebekesi gibi betimliyorum. Birdenbire şiddetle birleşirler, birini ötekine savuran, birinin bedenini ötekine iten o arzu, hırıltıların, terin ve iniltilerin eşlik ettiği o vuruşlar. Ancak güçlerin tükenmesiyle biten bir mücadele, zevk dediğimiz o mütareke. Sonra iki katil, evlilikle gelen ateşkesi seçerek birlikteliklerini sürdürürlerse bu kez topluma karşı savaşmak için birleşeceklerdir. Haklar, avantajlar, ayrıcalıklar talep edecek, başkalarının susmasını ve saygı göstermesini sağlamak için kavgalarının meyveleri çocuklarıyla tehdit edeceklerdir. İşte burada dolandırıcılık bir şaheser'e dönüşür. İki düşman şimdi aile adına her şeyi mubah sayacaktır. Aile, işte onların çalımlarının zirvesi. Çünkü insan soyuna verilmiş bir hizmet olarak göstermişlerdir hoyrat ve haz dolu sarılmalarını; eğitim adına tekme tokat ceza yağdırabilecekler, zararlı kişiliklerini, aptallıklarını, gürültülerini dayatabileceklerdir. Aile ya da başkasını sevmek kisvesi altındaki bencillik... Sonra katiller yaşlanırlar, çocukları yeni katil çiftler oluşturmak üzere giderler. O zaman artık şiddetlerini yöneltecek yer bulamayan yaşlı leşçiler sonunda ilk karşılaşmalarında olduğu gibi birbirlerine düşerler, ama belden aşağısına artık farklı vurulur. Artık bunlar kurnaz vuruşlardır, adice vurulan darbelerdir. Bu kavgada her şey mubahtır, tikler, hastalıklar, sağırlık, kayıtsızlık, bunaklık. Kazanan ötekinin ardından ağlayacak olandır. İşte evlilik hayatı, birbirlerine düşmeden önce başkalarına saldıran katillerin ortaklığı, geçtiği yerlerde cesetler bırakan, ölüme giden uzun bir yol. Genç bir çift başkalarından kurtulmaya çalışan bir çifttir. Yaşlı bir çift her eşin ötekini ortadan kaldırmaya çalıştığı bir çifttir. Bir

kadın ve bir erkeği nikâh memurunun önünde görürseniz ikisinden hangisinin katil olacağını merak edin.

(Lisa alaycı alkışlar.)

LISA Bravo. Kusmamak için alkışlıyorum.

GILLES Bunu niye yazdım ben?

LISA Sana sorduğumda şöyle cevap vermiştin: "Gerçeklik bu çünkü."

GILLES Belki gerçeklik bu, ama neden gerçeklik olduğu gibi algılansın ki? Neden onu istediğimiz gibi algılamayalım? Bir çift gerçeklik değildir, öncelikle kurulan bir düştür. Öyle değil mi?

(Lisa yanıt vermez. Gilles konuşmasını heyecanla devam eder.)

GILLES Bana yalan söylediğin o öğleden sonra aslında seninle aynı fikirde olduğumu anladım. *(Ona döner)* Farkında olmadan bu kitaptan nefret ediyormuşum. Senin yalanın benim gerçeğimmiş. Benim yeni gerçeğim.

(Lisa ona dikkatle bakar, kafası karışmıştır, onu iyi anladığından emin değildir.)

GILLES O salı günü beni bana istediğin gibi anlatabilmen için susmaya karar verdim. Belki senin bana betimleyeceğin, "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"i işlemekten pişmanlık duyan Gilles Andari eskisinden daha iyi olabilirdi. Düzeltilmiş bir yeni basım. Bu durumdan yararlanmalıydık. Geçirdiğim kaza bu işe yaramalıydı. Seni dinlemek için Lisa, Yalnızca seni dinlemek ve hangi adamla rahat edeceğini anlamak için, kendi yalanıma gömüldüm.

LISA Pek dürüstçe değil.

GILLES Ne?

LISA Bu davranışın.

GILLES Benimki, seninkinden daha az dürüst değil. Ama aynı zamanda öğretici. Gerçekten, kendimi sevdiğim

kadın tarafından yeniden yaratılmanın zevkine bıraktım. Senin istediğin kişiye benzemek için yola çıktım. Gerçek ben'den küçük bir parça, ıslah edilmiş ben'den küçük bir parça, çoktan seçmeli bir koca, sipariş üzerine bir koca. Ama...

LISA Ama...

GILLES Öncelikle hafızam geri geliyordu ve ben senin bana biçtiğin yeni kişiliğin dikişlerini patlatmakta gecikmeyeceğimi iyice hissediyorum. Sonra... Senin nereye varmak istediğini görmüyordum, tutarlı değildi.

LISA Tutarlı mı?

GILLES Şüphesiz sorunlarımız var. Öte yandan aslında beni olduğum gibi sevdiğini fark ettim. Başka birini değil. *(Lisa gülümser.)*

LISA O halde?

GILLES O halde, bu iyi bir haber.

(Gilles gülümser.)

LISA Eee?

GILLES Eee' si, sorunun ben değil sen olduğun sonucuna vardım.

LISA Yaa!?

(Doğrudan gelen beklenmedik bu darbe karşısında Lisa suskun kalır. Gilles, Lisa'ya ithaf ettiği kitapların rafına gider. Bütün rafı yere indirir. Lisa öfkeden çılgına dönmüş bir halde.)

LISA Ne yapıyorsun sen?

GILLES Sana bildiğim bir şeyi gösteriyorum.

(Kitapları yere attığı için, kitapların arkasına saklanmış içki şişelerini ortaya çıkarmıştır, onları eline alıp gösterir)

GILLES Bir! İki! Üç! Bu dördüncü, ama boş! Bu da beş.

LISA *(Meydan okurcasına)* Biliyor muydun?

GILLES Kederli anların için beş şişe. Üstelik düşük kaliteli viski. Ayyaş nevalesi! Tam bir bağımlılık.

LISA Biliyor muydun?

GILLES Birkaç aydan beri.

LISA Kaç?

GILLES İtiraf etmeliyim ki kendini iyi gizledin. Kimse seni içerken görmedi. Ve ben seni hiç sarhoş yakalamadım.

LISA *(Gururla)* Tabii ki hiç.

GILLES Nasıl beceriyorsun?

LISA Bazı üstün varlıklar vardır.

GILLES Alkole bu kadar iyi dayanmak, bir felaket. Şişeleri tesadüfen buldum, ortalığı toparlarken.

LISA *(Kibirli)* Sen hiç ortalığı toplar mıydın?

GILLES *(Düzeltir)* Bir sözlük ararken. Sonra seni gözetledim. Tek kelime etmeden.

(Lisa yüzünü elleriyle saklar.)

LISA Kes.

GILLES Hayır, kesmeyeceğim.

LISA Bırak beni. Utanıyorum.

GILLES Yanılıyorsun, Lisa, utanan benim, ben. Kitaplarımın arkasına gizlenmiş bu şişeleri bulduğumda senin kadar benim de utancım oldu bu. Alkolle sorunun nedir senin?

LISA Alkolle sorunum yok.

GILLES İçiyorsun.

LISA Evet içiyorum, ama alkolle bir sorunum yok. Seninle bir sorunum var.

GILLES Nedir sorunun?

(Lisa belli belirsiz bir jest yapar. Yanıt vermenin ona pahalıya mal olacağını anlar, hemen vazgeçer.)

LISA Unutmak için içen insanlar vardır. Ben onlardan değilim. Ben öyle değilim. Ben senin yerinde olsaydım asla hafızamı kaybetmezdim. Başıma en kötü darbeyi almış olsam bile. hiçbir şey bana hafızamı kaybettiremez. Hiçbir şey bana hatıralarımızı unutturamaz. Ne iki, ne üç,

ne de beş şişe. O yüzden kafandaki küçük şişlik...

(Lisa konuştukça sertleştiğini, kırıcı olabileceğini hisseder ve birden susar. Utanmıştır. Gilles de onun kadar duygulanmıştır. Çünkü iletişim kuramasalar da aynı sıkıntıyı paylaşırlar.)

GILLES Son akşam neler oldu? Hatırlayamadığım o akşam.

LISA Hiç.

GILLES Benden bir şey saklıyorsun.

LISA N'olmuş yani?

GILLES Benden bir şey saklaman, iğrenç!

LISA *(Tatlı sert)* Kendin bul. Şişelerimi buldun ya!

GILLES Ben senin düşmanın değilim, Lisa.

LISA *(İfadesizdir)* Öyle mi?

GILLES *(Tatlılıkla)* Seni seviyorum.

LISA *(Hâlâ soğuktur.)* Kelimeler ikimiz için aynı anlama gelmiyor.

GILLES *(Israrcı ve şefkatli)* Seni seviyorum.

LISA Ben ise Rokfor'u ve kayak tatillerini seviyorum. *(Patlamak üzeredir.)* Ve de rahat bırakılmayı.

(Lisa ayağa kalkar, viski şişesini alır, Gilles'i hiç umursamadan kadehini doldurur.)

LISA Bunu içeceğim.

GILLES İç.

LISA Daha da içeceğim.

GILLES İstediğin kadar iç. Yüzmeyi bildiğine göre, boğ kendini.

LISA *(Meydan okur.)* Şişenin dibini bulacağım.

(Gilles müdahale etmeden ona bakar.)

LISA Sen... bana engel olmayacak mısın?

GILLES Neden? Seni kendinden korumam mı gerekiyor? Seni herkese karşı korurum, ama sana karşı...

*(Gözlerinde yaşlarla terk edilmiş bir çocuk gibi boynunu büker Lisa, Gilles yanına gelir. Yavaşça elinden kadehi

alır. Lisa bunu yapmasına izin verir. Lisa minnettardır. Kendini Gilles'in kollarına bırakır. Rahatlamıştır.)

GILLES Yanımda yaşıyorsun, ama benimle yaşamıyorsun.

(Lisa aşkla ona iyice sarılır.)

GILLES Aramızdaki sorun ne? Artık yolunda gitmeyen ne?

(Lisa onuz silker. Bu derdi açığa vurmak ona çok zor gelir. Yan yana otururlar. Gilles, Lisa'yı hafifçe hayvansı bir biçimde okşar. Kendini güvenle teslim etmesi için teşvik eder.)

LISA Belki de her şeyin bir sonu var. Bir ömrü. Bir çiftin yaşamı... Organik bir şey. Canlı bir varlık gibi programlanmış olmalı. Onun da genetik ölümü var.

GILLES Söylediğine inanıyor musun?

(Lisa yanıt olarak gürültüyle burnunu siler. Gilles şefkatle onun saçlarını okşar.)

GILLES Şu son zamanlarda ilk karşılaşmamızı çok düşündüm. Aslına bakarsan hastanede aklıma gelen ilk anıydı bu.

(Lisa bu anıyla neşelenir.)

LISA İyice hatırlıyor musun?

GILLES Galiba.

LISA Gerçekten iyi hatırlıyor musun?

GILLES Umuyorum.

LISA Ben sık hatırlarım bu anıyı.

GILLES Ben de. Sence bir düğünde tanışmak, uğur mu getirir, uğursuzluk mu?

LISA Zavallı Jacques ve zavallı Helen, evlilikleri uzun sürmedi.

(Gülerler. Daha genç, daha kaygısız görünürler.)

LISA Yanıma gelmen epey zaman almıştı.

GILLES Ne aynı arkadaş grubundaydık, ne de aynı masada.

LISA Doğru, etrafımda çok insan vardı.

GILLES Ama sen kendi sessizliğine gömülmüştün. Kendini bu kadar sessizlikle kuşatan bir kadın görmemiştim. Görünmeyen, ama sanki elle tutulabilir surlarla çevrili, yaşayan bir gizem. Uzak. Erişilmez. Beni çok etkiliyordun.

LISA Yok canım.

GILLES Ve bakışların... Bir bilgenin bakışları. Antik bir bakış, genç bir bedeninden gelen en az iki bin yıllık bir bakış. *(Gilles ürperir.)* Bütün gün gözlerimi senden ayıramamıştım. Akşam olduğunda, hâlâ sana yaklaşamamıştım.

LISA İlginin farkındaydım.

GILLES Üstüne üstlük kendimi çok gülünç hissetmiştim.

LISA Belki de beni etkileyen buydu. Senin her türlü arazide çapkınlık yapan biri olduğunu söylemişlerdi.

GILLES Her türlü arazide mi? Hiçbir zaman zirveleri zorlamadım. *(Çok çekici bir tavırla.)* Büyük gezginler derler ki: İnsan çok susadığında ve suyu olmadığında ilk su içtiği anı hatırlamalı. Çölü geçmenin tek yolu budur. O anı yeniden oynayalım lütfen. *(Nostaljik)* Bakalım, ben şeye kadar beklemiştim...

LISA Gece yarısına kadar.

GILLES Gece yarısı mı?

LISA *(Bu anımsamayla keyiflenir.)* Birden, gece yarısına doğru, senin, şatonun salonundan koşarak çıktığını görüyorum. Külkedisi gibi yani! Merakla terasa doğru yürüyorum. Seni orada bulamıyorum. İlerliyorum ve seni dipte, tam park yerinin üzerindeki yerde görüyorum, sen...

GILLES Kusmaktayım.

(Gülmekten kırılırlar. Lisa salıncağı oynamaya başlar. Gilles ona uyar.)

LISA Sanırım şu an benim arabamın üzerine kusuyorsu-

nuz.

GILLES Özür dilerim.

LISA Yo yo, rahatınıza bakın. Zaten rengini hiç sevmiyordum. Daha orijinal olmasını isterdim.

GILLES Şimdi rengi şahane oldu.

(Katıla katıla güler, o akşamki karşılaşmalarını oynamayı sürdürürler.)

GILLES Nikâh töreninin başından beri sizinle konuşmaya can attım. Ama hiç de istediğim gibi olmadı. Kendimi cesaretlendirmek için kadehleri üst üste yuvarladım, başarılı olmak istiyordum... İşte sonuç. Hayat gerçekten hoyrat.

LISA Hayat bildiğini okur. Lavaboya gidip kendinize gelmenizi öneririm. Sonrasında daha rahat başarırsınız.

GILLES Beni bekler miydiniz?

LISA Arabalarla bu kadar iyi bakan bir erkek beklenir.

GILLES *(Yorum yapar.)* Ve beş dakika sonra kolonyayla kendine gelmiş, taze bir Gilles şansını yeniden dener. *(Oyuna döner.)* Ne tarz bir kadınsınız siz?

LISA Sizin tarzınız?!

GILLES Sizi temim ederim, söylediğim her cümlede sırtımdan ter boşanıyor, beynim uyuşmuş gibi. Şu an dayanılmaz bir çekicilikle karşılaşmanın yarattığı tüm belirtiler var bünyemde.

LISA Üzgünüm, bende çaresi yok.

GILLES Çare sizsiniz. *(Sessizlik.)* Cevap verin bana. Ne tarz bir kadınsınız? Soğuk, çekingen, ölçülü, hercai, sefih? Ben sadece ısrar etsem mi etmesem mi, üstünüze atlasam mı –ki bunu canım çok çekiyor– yoksa mesafeli mi dursam, onu bilmek istiyorum. Kısacası ne tarz bir kadınsınız sorusu şu anlama geliyor: İlk geceden yatan cinsten misiniz?

LISA Sizce?

GILLES Ben ilk geceden yatanlardanım.

LISA Hangi erkek öyle değil ki!

GILLES Ya siz?

LISA Ben o tarz erkeklerden değilim.

GILLES Canınız çekmiyor mu?

LISA Çekiyor.

GILLES Anladım. İlerde hır çıktığında, ilk karşılaştığına veren, basit bir kadın olmakla suçlamayayım diye reddediyorsunuz yalnızca.

LISA İkimiz için nefis bir gelecek hayaliniz var!

GILLES Yanılıyor muyum? Temkinli davrandığınız için beni reddediyorsunuz.

LISA Belki.

GILLES Sonuç olarak, varsayıma dayalı bir gelecek uğruna şimdiyi ziyan etmeyi göz alıyorsunuz.

LISA Aynen öyle. Ben böyleyim. Ya hep, ya hiç... *(Sessizlik)* Hem sonra beklenmeyi hak ettiğimi düşünüyorum. Öyle değil mi? Ben sizi bekledim.

GILLES Ya, beş dakika.

LISA Hayatınızda biri var mı?

GILLES Şu an siz varsınız.

(Dudakları birbirine temas eder.)

LISA *(Mırıldanarak)* Şimdi olmaz.

(Gilles sırnaşarak ısrar eder.)

LISA Şimdi olmaz.

(Lisa onu nazikçe iter.)

GILLES Karşılaşma sahnesini mi oynuyorsun yoksa bu akşamı mı?

LISA Her ikisi için de repliğim aynı: "Şimdi olmaz"

GILLES *(Şaşırmış)* Sürekli reddetmekten rahatsız olmuyor musun?

LISA Reddetmiyorum ben, farklı düşünüyorum.

GILLES Gerçekten, kadınların erkekleri dilenciye çevirme

eğilimleri var. Seninle yatmak istediğimi anlatmaya çalıştığımda, senden sadaka dileniyormuş gibi hissediyorum kendimi. *(Sessizlik)* Sonra sen bana bu sadakayı verdiğinde, sanki bir an için bir rahibeyle karşı karşıya olduğum duygusuna kapılıyorum; bu, o anda hiç de arzulanan bir resim değil.

LISA *(Dalga geçerek)* Nasıl, memelerimi beğenmediniz mi evladım?

GILLES *(Öfkeyle)* Neden bir kadın asla ilk adımı atmaz?

LISA Erkeğe, isteyenin kendisi olduğu hissini verecek kadar kurnaz olduğu için.

GILLES O zaman, şimdi kim kimi yönetiyor?

LISA Güzel soru. "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"

(Gülerler, sanki uyum içindedirler.)

GILLES Peki kim galip gelecek?

LISA Pes edebilen. Oyunu, kontrolünde bir tek o tutar.

GILLES *(Hayranlıkla)* Orospu.

LISA Mersi. "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler."

(Gilles'le uzlaşmaya hazır değildir. Uzaklaşır.)

GILLES Bana gerçeği söylemelisin Lisa, ne oldu?

LISA Ne zaman?

GILLES Düştüğüm akşam. Niye o anı hatırlayamıyorum?

(Lisa cevap vermeden önce düşünür, karar verdikten sonra soğuk bir tonda konuşur.)

LISA Herhalde işine öyle geliyordur da ondan.

GILLES Efendim?

LISA Unutmaktan bir yarar sağlamalısın.

GILLES Korkunç bir şey mi oldu?

LISA Korkunç mu? Evet.

GILLES Ne ?

LISA Beynin unutmayı seçmişse seni gerçek olandan esirgemek içindir. Neden sana söyleyeyim ki bunu? Kuşkusuz böylesi daha iyi.

(Gilles merdivenin başına gider.)

GILLES Düşmedim, değil mi?

(Lisa cevap vermez.)

GILLES Deminden beri, şu basamağı nasıl göremediğimi, kafamı şuraya nasıl çarptığımı bir türlü anlayamadan şu merdiveni inceliyorum. Buradan düşmek çok zor bir şey.

(Lisa, Gilles'in yanına gelir ve onaylar.)

LISA Açıklamamı biraz aceleye getirdim galiba.

GILLES Lisa, bana yalan söyledin.

LISA Seni koruyorum Gilles; beyninin, anılarına erişmene engel olup seni koruduğu gibi.

GILLES Beni neden koruyorsun?

LISA *(Doğal)* Kendimden canım. *(Sessizlik)* Kendimden.

(Gilles bu açıklama karşısında yıkılır. Korktuğu başına gelmiş gibidir.)

GILLES Biliyordum. Buraya adım attığımda ağır, acılı, katlanılamaz bir şeyin beni beklediğini biliyordum. Ne oldu?

LISA Aramayı bırak. Bulursan daha çok acı çekeceksin.

(Gilles onu kolundan yakalar ve yalvarırcasına.)

GILLES Ne oldu?

LISA Bunu sana söylemek istemiyorum. Ben de unutmaya çalışıyorum.

GILLES Biraz olsun seviyor musun beni?

LISA Sence? Neden unutmaya çalıştığımı sanıyorsun ki?

GILLES Beni biraz seviyorsan, yalvarırım o akşam neler olduğunu anlat bana.

LISA Hiçbir şey olmadı Gilles, hiçbir şey!

GILLES Lisa, yalvarıyorum.

LISA Önemi yok, sonuçta buradayız. Her şey geçmişte kaldı.

GILLES Ne? Geçmişte kalan ne?

LISA Beni öldürmeye kalkıştın.

(Gilles şaşakalır. Lisa aynı biçimde bakmayı sürdürür. Gilles öğrendiği gerçekten ürkmüş, yavaş yavaş geri çekilir. Lisa sakince tekrarlar.)

LISA Beni öldürmeye kalkıştın.

(İtiraf rahatlatmıştır. Kendine viski ve soda koyar. Oturur. Gilles onun arkasında dehşet içinde, suskun kalakalır.)

LISA O gün öğleden sonra eve döndüğümde, beni eşyalarımı toplarken buldun. Ayrıca bavulum hâlâ hazır duruyor. Gideceğimi söyledim sana, yani daha doğrusu seni terk ettiğimi.

GILLES Sen?

LISA Bak, yine aynı tepkiyi veriyorsun. "Sen" demiştin bana. Sanki ezelden beri, ikimizden biri çekip giderse, gidenin ben değil, sen olması gerekirmiş gibi.

GILLES Ama neden?

LISA İşte sorduğun ikinci soru da buydu. *(Bir sigara yakar.)* O akşamki konuşmayla, şu anda ki arasındaki benzerlik, umarım bu kadarla kalır.

(Lisa yanıt bekler. Gilles çok solgun geveler.)

GILLES Sakin olacağıma söz veriyorum.

LISA Güzel. Sana senden ayrıldığımı söyledim, çünkü ben... Yorgundum... Evet, artık benden çok seni tatmin eden evlilik hayatımızdan yorulmuştum. Senden kararıma saygı duymanı, daha fazla açıklama talep etmemeni istemiştim. Başta gitmeme izin vereceğini sandım. Sonra birden bağırmaya başladın: "Kim o, o kim, kiminle gidiyorsun?" "Kimseyle," diye cevap verdim. Ve sen bana inanmayı reddettin. Temcit pilavı gibi o eski teorini tekrarladın; bir erkek karısı ile yaşayabilmek için bir metres tutarmış, oysa bir kadın kocasını terk etmek için bir sevgili bulurmuş.

GILLES Bu doğru.

LISA Bu senin teorin. Benim için geçerli değil..

GILLES Sana nasıl inanmalı?

LISA *(Yorgun.* Yine başlama olur mu?

GILLES *(Boyun eğer)* Tamam.

LISA O andan itibaren konuşma çığırından çıktı. İyice öfkelendin. Sen...

(Lisa konuşmayı güçlükle sürdürür. Gilles kıpırdamaz, utanmıştır. Lisa gözyaşlarını tutmaya çalışır. Bir mobilyanın üzerinde duran 30 cm'lik bir heykeli kavrar.)

LISA Bavulumla aşağı indiğinde üstüme atladın ve beni boğmaya başladın. Kendimi korumak istedim. Bu heykelciği kavradım ve...

(Susar, için için ağlar. Gilles pişman olmaktan çok, sarsılmış gibidir. Kafasını sallar. Sanki bu hareket kafasını toparlayacak, anılarını canlandıracaktır. Biraz tereddütten sonra kibarca elini tutmak üzere Lisa'ya yaklaşır.)

GILLES Canını acıttım senin.

(Lisa başıyla itiraz eder sonra elini boynuna götürür.)

LISA Yalnızca birkaç morluk. O yüzden hastanedeki ilk günlerinde yanında olamadım.

(Gilles onaylar.)

GILLES Neden artık sana dokunmamı istemediğini daha iyi anlıyorum.

(Lisa iç çekerek onu onaylar. Gilles son kez bakıyormuş gibi çevresine bakar.)

GILLES Gitme sırası şimdi bende.

(Kapının yanında duran bavuluna yönelir. Lisa şaşkındır.)

LISA Nereye gidiyorsun?

GILLES Burada kalamam Lisa. Bu yaptığımdan sonra kalamam.

LISA Ama...

GILLES Affedilemeyecek yegâne suçu işledim. Bana olan bütün güvenini kesin olarak yok eden yegâne suçu.

(Gilles bitkindir. Bavulunu alır ve kapıyı açar. Lisa ne diyeceğini bilemez bir halde boynunu büker.)

GILLES Lisa, gitmeden önce tek bir soru soracağım.

LISA Evet.

GILLES Başka bir erkek var mı?

(Lisa hemen cevap vermez.)

LISA Hayır.

GILLES Hiç kimse mi?

LISA Hiç kimse.

GILLES Bu daha kötü. Elveda.

(Çıkar. Yalnız kalan Lisa kendini çok kötü hisseder. Rahatlatmak bir yana, bu gidiş onu tükütür. Birkaç dağınık hareketten sonra Gilles'e doğru koşar ve onu koridorda yakalar.)

LISA Hayır Gilles, geri dön.

(Eve sokmak için kocasını kolundan çeker.)

GILLES Bu imkânsız Lisa. Bu yaptığımdan sonra sana ne diyebilirim ki. Beni affetmeni mi isteyeyim? Bunu asla yapamazsın.

LISA Gel otur. Evet. Biraz dur. Sana bir şey söyleyeceğim.

(Gilles pes eder, Lisa en azından bunu başardığı için memnundur. Kapıyı kapatır. Lisa ne diyeceğini düşünürken Gilles oturur.)

LISA Sen durumu daha şimdi öğrendin. Oysa ben 15 gündür biliyorum, 15 gündür bunu düşünüyorum. Kafamda evirip çeviriyorum. Hastaneye gidip seni görmek, sonra da seni buraya getirmek kararı aldıysam bunu... bilerek yaptım. Hafızanın geri geleceğini biliyordum. Ya da en azından onu benim sana geri kazandırabileceğimi.

GILLES Anlamıyorum.

(Lisa, Gilles'in önünde diz çöker.)

LISA Seni affediyorum Gilles.

GILLES Bu, affedilmez.

LISA Edilir. O akşamdan beri seni affetmek istedim ve bunu yapabildim. *(Sessizlik)* Seni affettim.

(Gilles sarsılmış, suskun kalakalır. Biraz duraladıktan sonra donuk bir ifade ile konuşur.)

GILLES Sağ ol.

(Lisa gülümser. Gilles zorlukla gülümser, ayağa kalkar. Lisa şaşırmış bocalar.)

LISA Ne yapıyorsun?

GILLES Gidiyorum. Gidişimi kolaylaştırdığın için teşekkür ederim.

(Lisa onu tutar.)

LISA Gilles, az önce söylediğimi anlamadın.

GILLES Sanırım anladım.

LISA Kalmanı istiyorum.

(Lisa onu oturmaya zorlar. Gilles afallamıştır, hiçbir direnç göstermeden oturur.)

LISA Birlikte yaşamaya devam etmek istiyorum.

GILLES Ama... ama... 15 gün önce beni terk ediyordun.

LISA O, on beş gün önceydi.

GILLES O günden bu yana ne oldu? Sana vurdum ve hafızamı kaybettim.

LISA *(Kararlı)* Artık seni terk etmem.

(Gilles acı içinde ensesini ovalar, onun sayısız gelgitleri karşısında ne yapacağını bilememektedir.)

LISA Evliliğimize çok önem veriyorum.

GILLES Neden?

LISA Evliliğimizin bitmesi söz konusu bile değil. Onu ayakta tutmak için 15 yıldır çalışıyorum. Bu, benim eserim. *(Düzeltir)* Bizim eserimiz. Sen de onunla gurur duymuyor musun?

GILLES Gurur için bir evliliği ayakta tutmak aşka değil, izzeti nefse boyun eğmektir.

LISA Kal.

GILLES Kusura bakma Lisa, seni anlamıyorum. İki hafta önce niçin ayrıldığımızı da anlamadım zaten. Bugün niye bir arada olmamız gerektiğini ise hiç anlamıyorum.

LISA İnsan kaderinden kaçamaz. *(Sessizlik)* Benim kaderim sensin. *(Sevecen)* Asla fiziksel olarak birbirimize ait olamayacağız. Ama zihinsel olarak birbirimize aitiz. Sen bana düştün, ben de sana. Birbirimize mahkûmuz. Tenim sana yabancılaşmış olsa bile, sen benim anılarımın, umutlarımın, düşlerimin erkeğisin. Beni buradan yakalıyorsun. Biz ayrılabiliriz belki, ama birbirimizi terk edemeyiz. Senin olmadığın, burada, kendinde olmadığın bütün o günler boyunca düşüncelerimin hepsini sana söylemeyi sürdürdüm. Bütün hallerimi seninle paylaşıyordum. Bir erkeği aşkla sevmek ne demektir? Onu kendine, ona, her şeye rağmen sevmektir. Artık kimseye bağımlı olmayacak şekilde onu sevmektir. Senin arzularını, hatta öfkelerini seviyorum. Bana yaptığın kötülüğü seviyorum. Canımı yakmayan bir kötülük, hemen unuttuğum bir kötülük, iz bırakmayan bir kötülük. Sevmek, işte bu tahammüldür. Aynı yoğunlukla bütün durumlardan, acıdan sevince geçmeyi sağlayan. Beni öldürmeye niyetlenmeden önce, seni seviyordum. Sonrasında da hâlâ seviyorum. Sana duyduğum aşk, zihnimin ta derinliklerinde yatan bir çekirdek; bir gezegen bulutu, artık ne erişebildiğim, ne de değiştirebildiğim bir şey. Bende senden bir parça var. Gitsen bile bu parça kalacaktır. İçimde senin suretin var. Ben senin izinim, sen de benim. İkimiz ayrı ayrı varolamayız artık. *(Gilles ona bakar. Bu itirafla sarsılmıştır.)*

LISA O halde?

GILLES O halde? O halde...

(Gilles hâlâ tereddüt ettiği için, Lisa sevecen, kırılgan, yalvaran bir ifade ile bakar.)

GILLES O halde... Zaten hâlâ burada olduğuma göre kalıyorum.

(Bu kez öpüşmek için ilk adımı Lisa atar. Onu hiç öpmediği gibi öper.)

GILLES Kalmaya değermiş. Bu seferki ötekilere benzemiyor.

LISA *(Sevinçli)* Çıkıp bir yerlerde bir şey içelim mi? İster misin?

GILLES Emredersiniz.

LISA Üstümü değiştireyim.

(Lisa hızla çıkar, üstüne çeki düzen vermek için sabırsızdır. Gilles yalnız kalır, derin bir iç geçirir. Çok duygulanmıştır, öte yandan Lisa'nın neşesini paylaşmaktan çok uzaktır. Acılı bir ifadeyle düşünür ve hareket eder. Her şey ona ağır gelmiştir. Düşünceli bir halde müzik setine gider. Bir plâk seçer, düğmeye basar, baygın bir caz parçası odayı doldurur. Sanki notalar ona bir şey söylüyormuş, gizli bir mesaj veriyormuş gibi dikkatle dinler. Gözleri parlar. Tekrar canlanır, ne yapacağını bilmektedir. Lisa hatlarını gösteren yeni bir elbiseyle gelir, Gilles'e kendini gösterir.)

LISA Böyle utandırır mıyım seni?

GILLES Çok.

LISA O zaman mükemmel.

(Önünden geçerken Gilles ona sarılır, boynunu öper, Lisa memnuniyetle izin verir. Çantasını açar, makyajını tazeler. Gilles seyreder.)

GILLES Bu parça sana bir şey hatırlatmıyor mu?

LISA Bilmem... Sanmıyorum.

GILLES O akşam bu çalıyordu.

(Lisa bir an durur. Gilles'in söylediğinde bir tehdit sezer, makyajını tazelemeye devam ederek bu tehdidi görmezden gelir.)

GILLES O akşam geç gelmiştim. Saat sekize doğru. Hiçbir ışık açık değildi. Henüz evde olmadığını düşündüm. Bu plâğı koydum, koltuğumun yanındaki lambayı yaktım. Gazeteyi açtım. Oturduktan sonra arkamda bir kumaş hışırtısı duydum. Rüzgârın perdeleri havalandırdığı düşündüm, okumaya devam ettim. Sonra yeniden bir kumaş hışırtısı duydum. Arkama döndüm. Seni bir an karanlıkta elinde bir şeyi havaya kaldırırken gördüm. Sonra darbeyi yedim.

LISA Beni gördün.

(Lisa suçlu başını eğer. Nasıl davranacağını bilemez. Avuçlarını sinirle kanepenin döşemesine sürter. İstem dışı bir hareketle kitabı alır, bakar. Sırıtır. Gilles'e uzatır.)

LISA "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler". Her şeye rağmen yazdığın en güzel kitap.

GILLES Evet. Bakalım kim kimi öldürecek? *(Sessizlik)* Demek ki ben saflık edip yanılmışım. Eşlerden birinin, kendi işlediği cinayetten ötürü diğerini suçlayabileceğini düşünememiştim. *(Lisa'nın önünde eğilir.)* Bravo, burada beni geçtin.

LISA Bir çift arasında şiddet başlamışsa, şiddeti kimin uyguladığının önemi kalmaz.

GILLES Bravo sayın avukat, çok güzel bir savunma.

(Lisa omuz silker, somurtur, içine kapanır. Gilles yaklaşır ve daha yumuşak bir tonla konuşur.)

GILLES Ne şiddeti Lisa?

LISA *(Patlar)* On beş yılın şiddeti. Senin bu kadar hoşuma gidiyor olmanın şiddeti. Bizden vazgeçmeksizin yaşlandığını görüyor olmamın şiddeti. Bıkmam gereken, ama bıkmadığım bir şiddet. Yakışıklı olmanın şiddeti.

Gitmenden korkuyor olmamın şiddeti. Senin bir erkek, benimse bir kadın olmamızın şiddeti. Erkekler daha güzel yaşlanıyorlar. Ya da en azından böyle olduğuna inanıyorlar, kadınlar da buna inanıyor: Onun için sen parlıyorsun, beğeniliyorsun, beğenilmeye devam ediyorsun; sokakta genç kızlar sana, genç erkeklerin bana gülümsediklerinden daha fazla gülümsüyorlar. Sen benden pekâlâ vazgeçebilirsin. Oysa ben sensiz yaşayamayacağımı hissediyorum.

GILLES Bu yanlış!

LISA Doğru.

GILLES Yanılıyorsun. İçtenlikle yanılıyorsun, ama yanılıyorsun.

LISA Ee?

GILLES Lisa, bunun için adam öldürülmez.

LISA *(İçtenlikle)* Nereden biliyorsun? Seni öldürmek istemedim. Yalnızca acı çekmeye son vermek istedim.

(Lisa hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlar.)

GILLES Neden içiyorsun? *(Lisa cevap vermez.)* Acı çekmeye bir son vermek mi istiyorsun? *(Lisa onaylar.)* Bir an önce şişmanlamak, çirkinleşmek ve yüzüne bakılmaz hale mi gelmek istiyorsun? *(Lisa onaylar, Gilles gülümser.)* Mısır patlağı gibi şişmiş, "Bakın yine de beni bırakmadı," diyerek insanlara tepeden bakan bir kadınla mı gezmemi istiyorsun? *(Lisa çocuksu bir biçimde onaylar.)* Evet mi diyorsun? Bana sen hep evet diyeceksin... Beni hoşnut etmek için hep evet. Huzur bulmak için evet, gerçeği bilmek yerine evet. *(Sessizlik)* Neren acıyor? Bunu bana itiraf edebileceğinden kuşkuluyum. Yoksa arkamı döndüğümde içmezdin. Beni arkamdan vurmazdın. İnsan söyleyemediğini yapar. Oysa bunu bana açıklamaya çalışabilirdin...

(Lisa hayır anlamında bir hareket yapar. Gilles onunla ço-

cıkmış gibi tatlılıkla konuşur.)

GILLES Çok basit olması gerekirken, sen bunun çok zor olduğunu sanıyorsun. İçini dökmenin zor olduğunu. Düşünmek çok kolay geliyor değil mi, ha bire bunu düşündüğüne göre.

LISA *(Hıçkırıklar arasında.)* Evliliğimiz....

GILLES *(Cesaret vererek.)* Evet...

LISA Benim için önemli, senin için değil.

GILLES *(Aynı oyunla)* Yanlış, ama devam et... devam et.

LISA Sana göre evlilik, yalnızca pratik bir uzlaşma.

GILLES Yanlış, ama devam et.

LISA "Aşkın yazgısı çöküştür." Bunu kitabında sen yazdın. "Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler"de. Korkunç! Kitabını okuduğumda duymamam gereken bir sohbete kulak misafiri olduğum duygusuna kapılmıştım, bana dair kötü şeyler, bize dair berbat şeyler söylediğin bir sohbet, bütün düşlerimi yok eden bir sohbet. Aşkın çöküşü! Beyaz karıncalar! Çatıları ve kirişleri kemiren şu haşarat. Onlar görülmez, onlar duyulmaz, onlar ev çökene dek kemirirler. Kimsenin haberi olmadan her şeyin içi boşalmıştır. Mimarinin, yapının, duvarları ayakta tutması gereken her şeyin içi boşalmıştır! İşte bizim evliliğimiz! Tembellik aşkın yerine geçer, alışkanlıklar duyguları kovar. Artık ev bir görüntüden ibarettir; kolonlar ahşap değil, kartondur, kâğıt hamurudur. Sevgi mi? Başta beni tercih etmiştin, ama hâlâ beni tercih ediyor musun? Beni sevdiğini söylüyorsun, ama hâlâ hoşuna gidiyor muyum? Burada olduğuma göre bunları sorgulamaya da, arzuya da gerek kalmadı. Artık benimle yaşamayı arzulamıyorsun, çünkü benimle yaşıyorsun. Artık senin kaçışın değilim ben. Senin hapishanenim, bana çarpıyorsun, bana katlanıyorsun.

GILLES Ama ben sürdürmek istiyorum. Yani istiyordum...

LISA Niye sürdürmek? Bu konuda yazdıklarını da okudum. Kadınlar ve erkekler ancak içlerinde en aşağılık, en bayağı, en çirkin olanı; çıkarı, değişim korkusunu, yaşlanma korkusunu, yalnızlık korkusunu taşıdıkları sürece birlikte olurlar. Körelirler, küçülürler, hayatlarını anlamlı kılabilecekleri düşüncesini bir kenara bırakırlar. Mezara tek başlarına yürümemek için el ele tutuşurlar. Sen yalnızca kötü nedenlerden ötürü yanımda kaldın.

GILLES Oysa, senin tabii ki daha iyi nedenlerin vardı, değil mi?

LISA Evet.

GILLES Nelerdi?

LISA Sen.

(Lisa'nın bağlılığını birden itiraf etmesiyle duygulansa da alaycı tavrına engel olamaz.)

GILLES Beni seviyorsun, onun için beni öldürüyorsun.

(Lisa başı önünde, ona konuşmaktan çok kendi kendine mırıldanır.)

LISA Seni seviyorum ve bu, beni öldürüyor.

(Gilles onun içten olduğunu anlar.)

LISA O gün çok acı çekiyordum, yalnızdım. İçtim. Önce biraz içtim, seni beklerken. Ama sen gelmiyordun. İçmeye devam ettim. Seni bekledikçe daha çok özlüyordum. Seni bekledikçe sanki sen özellikle geç kalıyordun. Seni bekledikçe sen beni daha çok küçümsüyor, daha çok aşağılıyor, daha çok ayaklar altına alıyordun! Akıl yürütmem çok netti: Hiçbir zaman beni aldattığını söylemediyse sürekli aldatıyor demektir. Hiçbir zaman başka kadınlardan söz etmediyse onlarla sürekli görüşüyor demektir. Hiçbir zaman kuşku uyandıracak izler bırakmamışsa her şeyi çok iyi ayarlamış demektir. İçmek, düşmanına kapını kapattığını sanmaktır. Oysa az önce onu sessizliğin sürgüleriyle korunan evine nihai olarak

alınışsındır. Bir düşünceyi boğmak için içilir, ama sonuç yalnızca onu bir saplantıya dönüştürmek olur. Yok etmek istediğin kaygıyı alkol daha güçlü, daha dirençli kılar. Meydan bütünüyle ona kalır. Beni terk etmekte olduğunu sandım. Şişeyi açtığımda bu sadece bir olasılıktı, bitirdiğimde ise kesindi. Sen geldiğinde öfkeden sarhoştum. Saklandım ve sana vurdum.

GILLES Benim başka bir kadınla mı olduğumu düşündün?

LISA *(Soğuk bir ifadeyle.)* Beni ilgilendirmez.

GILLES Benim başka bir kadınla mı olduğumu düşündün?

LISA Canın ne istiyorsa onu yap. Bilmek istemiyorum.

GILLES Benim başka bir kadınla mı olduğumu düşündün?

LISA Biz açık fikirli bir çiftiz. Sen istediğin yere gidersin ben de, yine bu konuyu açmayalım.

GILLES Gerçekten böyle düşündün demek!

LISA Rica ederim, seni kıskandığıma beni inandırmaya çalışma!

GILLES Ama öyle, açık olalım: kıskandın.

LISA *(Kendini kaybeder.)* Hayır.

GILLES Hadi canım, ilkel bir duygu, ama sende var.

LISA Ben ilkel değilim!

GILLES Öylesin! Toplum içinde açık fikirli olduğunu ileri sürersin, ama aslında başka bir kadına dokunabileceğim düşüncesine bile tahammül edemezsin.

LISA Tabii, tabii! Davetlerde daha zeki görünmek için edilen o abuk sabuk laflara ne demeli?

GILLES Demek açık fikirli değilsin?

LISA Kesinlikle değilim.

GILLES Demek kıskançsın.

LISA Çok.

GILLES Demek biz açık fikirli bir çift değiliz.

LISA Yalnızca teoride öyle. Çok soyut bir biçimde. Lafın gelişi öyle, onun dışında değil.

GILLES Katılmıyorum.

LISA *(Öfkeli)* Ben de, ben de kendi düşünceme katılmıyorum. Çünkü bir değil, iki tane beynim var. Evet Gilles! İki beyin. Biri modern, diğeri ilkel. Modern olanı özgürlüğe saygı duyuyor, hoşgörüye bayılıyor; öylesine incelikli, öylesine anlayışlı ki; ama ilkel olanı seni yalnızca kendine istiyor, paylaşmayı reddediyor. Kimin aradığı belli olamayan her telefonda sıçrıyor, açıklaması olmayan bir yemek faturası gördüğünde kuruntuya kapılıyor. En ufak bir parfüm değişikliğinde karalar bağlıyor, yeniden spora başladığında ya da yeni giysiler aldığında kaygılanıyor. Gülümsemenden kuşkulanıyor, geceleri sen rüya gördüğünde bir kadının seni öptüğünü, iki kolun boynuna dolandığını, altında iki bacağın açıldığını düşünüp bir cinayet tasarlıyor. Sarı delici bakışları olan, her zaman pusuda, asla sakinleşmeyen biçimde yuvalanmış bir sürüngen bu. Bu, ben'im Gilles, bu da ben'im! Hızlandırılmış kursa gitsem de, iki bin beş yüz yıllık köklü bir eğitim görmüş olsam da, sen aşkın o hayvansı, o ilkel yanını benden söküp atamazsın.

GILLES Lisa, evlilik, anahtarı sadece içinde oturanlarda bulunan bir evdir. Kapı üstlerine kilitlenirse o ev bir zindana, onlar da mahkûma dönüşür.

LISA Sadece oradan kaçmak için bir yerlere giden insanlar tanıyor musun? Sen böylesin.

GILLES Hayır.

LISA Kadınlarla görüşüyorsun, randevuların var, arzuyla dolup taşıyorsun.

GILLES Lisa, sen benim esenliğimsin, onlar beni hasta ediyor.

LISA Çok sık nezle oluyorsun oluyorsun!

GILLES Sen öyle sanıyorsun. Hiçbir şey bilmiyorsun.

LISA Bilmiyorum, ama tahmin ediyorum.

GILLES Biliyor musun, yoksa tahmin mi ediyorsun?

LISA *(Bağırır.)* Tahmin ediyorum! Ama aynı şey. Bu da o kadar acı veriyor.

GILLES Belki de daha fazla. *(Sessizlik)* Beyaz karıncalar! Beyaz karıncaların nerede olduğunu biliyorum. Senin kafanın içinde.

LISA Ne yapabilirim ki, hiçbir şey anlatmıyorsun.

GILLES Her şeyi sana söylemek bana saygısızlık gibi geliyor. Nitekim haklısın, o akşam bir kadınlaydım.

LISA *(Muzaffer)* Bak gördün mü?

GILLES Roseline'leydim, editörümle.

LISA *(Afallar)* Roseline'le mi?

GILLES Evet. Devanası Roseline'le. Senin kibarca, boynuzsuz inek, dediğin.

LISA Gerçekten boynuzları yok, değil mi?

(Lisa ve Gilles birbirlerine bakarlar, sonra kahkahalara boğulurlar.. Kahkaha kısadır, ama hava biraz yumuşar.)

GILLES Özetlersem, senin kuruntulara kapılmanın suçlusu benim. Benim davam gıyabımda, kitaplarımın arkasına zulalanmış iki viski şişesi arasında itiraz edemeden, savunma yapamadan görülmüş. Beni tepeledin, çünkü kuruntulu düşlerinde hayali bir Gilles senden vazgeçiyordu. O kendini başkalarının kollarına atarak seninle dalga geçiyordu! Sorun şu ki, sen hayal ürünü bir kafaya değil, benim kafama vurdun.

LISA Özür dilerim.

GILLES Aslına bakarsan sıra bana gelmişti. Sen zaten o zehri yudumlarken kendi kendini bitiriyordun.

LISA Özür dilerim.

GILLES Belki de sen yalnızca kısa ve sonu gelmeyen hikâyeler için yaratılmışsın.

LISA *(Karşı çıkar.)* Hayır!

GILLES Senin içinde benimle yaşlanmak istemeyen biri var.

Senin içinde ilişkimize son vermek isteyen biri var.

LISA Hayır!

GILLES Öyle öyle. Hükmedebileceğin hikâyeleri tercih ediyorsun sen: Bırakmaya tahammülün yok.

LISA Bırakmak mı?

GILLES Dizginlerin elinden kaçmasına, durumların çok güçlü, duyguların fazla yoğun olmasına tahammülün yok. Sana göre her şeyden emin olmak isteniyorsa, kısa hikâyelerle yetinmeli. Başı, ortası, sonu olan, kerterizleri belli, tanınabilir ilişkiler olmalı, belirgin etaplarla işaretlenmiş bir yol: İlk gülümseme, ilk makaraları koyuverme, ilk gece, ilk tartışma, ilk barışma, ilk sıkıntı, ilk yanlış anlama, ilk zehir olan tatil, ilk ayrılık, sonra ikincisi, sonra üçüncüsü, sonra gerçek ayrılık. Sonra yeniden başlanır. Aynı şekilde, ama başka biriyle. Buna serüven dolu bir hayat denir, ama aslında serüvensiz bir hayattır, seri üretim bir hayat. Sürekli sevmek, uzun süre sevmek akla yatkın bir şey değil, tam bir çılgınlıktır. Makul olan yalnızca her şey hoşken sevmektir, işte aşktaki akılcılık: Hayallerimiz sürdükçe birbirimizi sevelim, bittiğinde birbirimizi terk edelim. Artık düşlenen biriyle değil de, gerçek biriyle yüz yüze geldiğimiz anda ayrılalım.

LISA Hayır, hayır, benim istediğim bu değil!

GILLES Sürekli sevmek, uzun süre sevmek doğaya aykırıdır.

LISA Hayır.

GILLES O zaman bunun sürmesi için belirsizliği kabullenmek, ancak birbirine güvenerek ilerlenebilen tehlikeli sularda yüzmek, çelişki dalgalarıyla birlikte salınarak dinlenebilmeyi becermek gerekir, kimi kez kuşku duyarak, kimi kez yorgun düşerek, bazen huzur bulara, ama asla rotadan sapmadan.

LISA Senin cesaretini hiç kaybettiğin olmuyor mu?

GILLES Oluyor.

LISA O halde?

GILLES Sana bakar ve düşünürüm: Sıkıntılarıma, kuşkularıma, kaygılarıma, bıkkınlığıma rağmen onu kaybetmeyi istiyor muyum? Ve yanıtı gelir, her zaman aynıdır. Cesaret de cevapla birlikte gelir. Sevmek akla aykırıdır, çağımıza ait olmayan bir fantezidir. Sevmek, başka bir şey üzerinden kanıtlanamaz, kullanışlı değildir, kerameti kendindendir.

LISA Ola ki sana güvenmeyi başarsaydım, o zaman artık kendime güven duymazdım. Güven duymakta zorlanıyorum.

GILLES Güven "duymak". Asla birine güven "duyulmaz". Güven sahip olunacak bir şey değildir. Güven verilir, "güvenilir".

LISA İşte o yüzden güçlük çekiyorum.

GILLES Çünkü kendini seyirci yerine, yargıç yerine koyuyorsun. Aşktan bir şeyler bekliyorsun.

LISA Evet.

GILLES Oysa o senden bir şeyler bekliyor. Aşkın kendi varlığını sana ispatlamasını bekliyorsun. Yanlış. Onun varlığını kanıtlamak sana düşüyor.

LISA Nasıl?

GILLES Güvenerek.

(Lisa anlar, ama Gilles'in söylediğini kabullenemez. Kendisini güvensizlik duygusu sarar, ne yapacağını bilemez bir haldedir.)

LISA Ben... Ben... Gidip bavulumu alayım.

(Gilles'in bunu onaylayıp onaylamadığına bakar, Gilles tepki vermeyince ısrar eder.)

LISA On beş gündür hazır.

(Gilles renk vermez, Lisa merdivenlerden çıkar, bavulunu

alıp geri döner, onun önünde durur.)

GILLES Seni affedebileceğim aklına gelmiyor mu?

(Lisa onun bu âlicenaplığını kabul etmez.)

LISA Affedilmesi gereken çok şey var. Kuşkularım... Sana vurmam... Söylediğim yalan...

GILLES Bir kolaylık yaparız belki.

LISA Sana çok acı çektirdim.

GILLES Eğer bizim için ödenecek bedel bu ise, acı çektiğime pişman değilim.

(Lisa çocukça yine başıyla hayır der.)

GILLES Az önce sen beni affettin ya.

LISA Bu daha kolaydı, sen beni öldürmeye çalışmadın.

GILLES Benim duyduğum başka bir şarkıydı. Şöyleydi, "Seninle yaşamak istiyorum."

LISA Evet.

GILLES Artık istemiyor musun?

LISA Hayır. Az önce sen bilmiyordun. Sanıyordun ki sen...

GILLES Hayır. Bunu zaten biliyordum.

(Lisa ona inanamaz, Gilles yavaş yavaş ısrarla konuşmayı sürdürür.)

GILLES Her şeyi hatırlıyorum. Sedyede kendime geldiğim anda her şeyi hatırladım. Hiçbir zaman hafızamı kaybetmedim.

LISA Ne?

GILLES Hafıza kaybım bilgi toplamak, anlamak için bir yoldu; neden karanlıkta bana vuracak kadar benden nefret ettiğini anlamak istiyordum. Hafıza kaybım geri dönmek, sana kavuşmak için uydurulan bir yalandı. Yalnızca aşkım yüzünden sana yalan söyledim.

(Lisa ona sertçe bakar. O ise tatlılıkla sürdürür.)

GILLES Senin ve benim on beş yıl sonra gerçeğe ulaşmak için elimizde yalan söylemekten başka çaremiz kalmamıştı.

LISA *(Öfkeyle)* Gerçeğe mi? İşte artık sen de biliyorsun, ben de biliyorum gerçeği! Ne olmuş yani? Haa? Ne yapacağız gerçekle? Ne yapacağız? Hiç!

GILLES Karı koca hayatında paylaşılması gereken belki de gerçek değil, gizem. Senden hoşlanıyor olmamın gizemi. Senin benden hoşlanıyor olmanın gizemi. Bunun anlaşılmamasından kaynaklanan bir gizem.

LISA Anlaşılır, anlaşılır!

(Lisa kendine bir kadehviski koyar. Fondip yapar. Sonra bavulunu alıp kapıya yönelir.)

GILLES Seni affediyorum Lisa.

LISA Ne mutlu sana!

GILLES Seni affettiğimi kabul et lütfen.

LISA *(Sinirle)* Bravo. Büyüksün!

GILLES Ama sen kendini affetmezsen benim seni affetmem hiçbir işe yaramaz.

(Bu sözle irkilen Lisa eşikte durur, öfkeyle döner.)

LISA İyi adam rolünü oynamaktan sıkılmadın mı?

GILLES *(Yarasını ovuşturarak)* İyi adam rolü? Bak bu aklıma gelmemişti.

LISA Bıktım ben. Beynimdeki bataklığı görmenden, beni anlamandan, beni affetmenden, beni bağışlamandan bıktım. Benden nefret etmeni, bana vurmanı, bana hakaret etmeni isterdim. Benim kadar acı çekmeni isterdim.

(Gilles viski şişesini gösterir.)

GILLES Yolluk ister misin?

(Kışkırtıldığı için çılgına dönen Lisa şişeyi kapar, diker ve bitirir.)

LISA Al.

GILLES Mükemmel.

LISA Benden daha iyi olmandan bıktım.

GILLES Az önce senden daha kötüydüm.

LISA Sonuçta daha iyisin. Ama bu da tahammül edilir bir şey değil.

GILLES Ben, ben olduğum için özür dilerim.

(Lisa kapıya gider ,Gilles onu tutmaya yeltenir.)

GILLES Birbirimizi seviyoruz Lisa, birbirimizi terk etmeyeceğiz!

LISA Evet. Birbirimizi seviyoruz, ama kötü seviyoruz. Elveda.

(Lisa kapıyı açar.)

GILLES Lisa, sana teşekkür etmek istiyorum.

LISA Efendim?

GILLES Artık sana dikkat etmiyorum. Bir kadının yüzünün peçesiyle kapatılması gibi, seni de öyle şefkatle örtmüştüm; artık hatlarını görmez olmuştum. Neden içtiğini sormaya bile cesaret edemiyordum. Zamanın aşkın düşmanı olduğunu hiç düşünmeden, beraberliğimizin uzun sürmüş olmasına, geçen on beş yıla güveniyordum. Uyuyan evliliği öldürdüğün için teşekkür ederim. Artık birer yabancı olan bu çifti öldürdüğün için teşekkür ederim. Buna cesaret edebilecek tek bir kadın var.

(Lisa onuz silker. Gilles ona engel olmak için konuşmayı sürdürür.)

GILLES Erkekler korkaktır. Evlerindeki sorunları görmeyi reddederler, her şeyin yolunda gittiğine inanmakta ısrar ederler. Ama kadınlar, onlar, görmezden gelemezler.

LISA Bunu bir sonraki kitabında yaz. Kadın okurların artar.

GILLES Kadınlar sorunlara meydan okurlar Lisa. Ama sorunun bizzat kendileri olduğuna, evliliğin yıpranmasının onların cazibelerinin eksilmesinden kaynaklandığına inanma eğilimleri vardır. Kendilerini sorumlu, suçlu görürler. Her şeyi kendilerine yorarlar.

LISA Erkekler bencil oldukları için yanılgıya düşerler, kadınlar ise benmerkezci oldukları için.

GILLES Bir bir. Berabereyiz.

LISA Sıfır sıfır berabereyiz. Elveda.

GILLES Geri döndüm Lisa, buraya döndüm, hayatımıza, evliliğimize. Hafızamı kazadan sonra kaybetmedim hayır, kazadan önce öyleydim. Hafızamı kaybetmiştim. Çünkü günlerimi, gecelerimi seninle geçiriyordum ,ama kendime farklı bir hikâye anlatıyordum. Hafızamı kaybetmiştim, çünkü çüküm sana kalkıyordu, ama göz göre göre başkalarına bakıyordum. Hafızamı kaybetmiştim, çünkü sana karşı baş edilemez bir duygu besliyordum ve küçük itkilerimden söz etmeyi tercih ediyordum. Hafızamı kaybetmiştim, çünkü aslında sana sadıktım, ama bunu itiraf etmektense gebermeyi tercih ediyordum. Sana tapıyordum ve bunu sana söylemeyi unutuyordum. Ben yalnızca bir erkeğim Lisa ve erkeklerin özelliği kaderlerini reddetmeleridir. Onlar özgürlüğü tercih ederler, ama bir amacı olmayan özgürlük nedir ki? İçi boş, kof, kararsız bir özgürlük, hiçbir şeyi seçmeyen bir özgürlük, gel geç istekli bir özgürlük, koruyucu bir özgürlük. Erkekler özgürlüğü kullanmaktan çok, hayal ederler, onu kullanmak yerine bir rafta özenle korurlar. Orada özgürlük kurur, kemikleşir ve kendilerinden önce ölür. Çünkü özgürlük ancak kullanıldığında var olur. Erkekler içten içe hayalperesttirler: Bir şey yaşarlar, ama kendilerine başka bir şey anlatırlar. Hayatlarına sessizce kurguladıkları, arzuladıkları, hayal ettikleri gizli bir başka hayatı teyellerler. Senin kollarında bin kez tatmin olsam da, kendimi başka kadınları baştan çıkaracak güçte yırtıcı bir hayvan gibi görüyordum. Bu evden -hatta onu satın aldığımız gün bileher an çekip gidebilmeyi umuyordum. Karada kendimi denizci, denizde ise bir inşaatçı gibi hissediyordum. Bir âşık olarak önümde hiç engel olmasın istiyordum. Koca

olarak sadakatsiz olmayı arzuluyordum. Ben çift kişiydim Lisa, çift kişiydim ve böyle olmakla gurur duyuyordum, gerçekle yetinmeyi bilmeyen, ona hayranlık duymayı beceremeyen, ancak oradan kaçmak için bir yere yerleşen ben'le yan yana yürüyordum. Seni ne kadar çok sevdiğimi, bunu, sana söyleyemiyordum: Bu, ikizime kelepçe vurmak anlamına geliyordu. Evliliğimizin en büyük serüvenim olduğunu kabullenmek, ikizimin benimle dalga geçmesine neden olacaktı. İşte geri döndüm. İkizimi hastanede bıraktım. Onu senin darben öldürdü. Huzursuz ruhu şad olsun. Kimse onu özlemeyecek. *(Acı ile Lisa'ya bakar.)* Seni seviyorum Lisa. Bizim için yaptıklarından ötürü seni kıskanıyorum. Seni seviyorum, çünkü sevecen değilsin. Seni seviyorum, çünkü bana kafa tutuyorsun. Seni seviyorum, çünkü bana vurabilecek güçtesin. Seni seviyorum, çünkü benim için hâlâ güzel bir yabancısın. Seni seviyorum, çünkü ancak sen çok istediğinde benimle sevişirsin.

LISA Ya seni öldürürsem?

GILLES Öleceksem senin elinden olsun isterim. Yokluğun beni öldürmeyecek, beni zehirleyecektir. Kal lütfen, benimle kal. Başka kadın istemiyorum. Başka katil istemiyorum.

LISA Elveda.

(Lisa evden çıkar. Uzaklaşan ayak sesleri duyulur Yalnız kalan, Gilles, tereddüt eder. Ortalıkta dolanır. Sonra yatmaya gider gibi bütün lambaları söndürmeye karar verir. Bir tek kitap okuduğu koltuğun yanındaki ayaklı lambayı açık bırakır. Müzik setinin başına gelir, aynı caz parçasını çalar, gider oturur. Işığın altında düşüncelidir. Lisa yavaşça içeri girer, bitkindir, sendeler, bavul yoktur. Gilles onu duyar, ama özellikle arkasına dönüp bakmaz. Bekler, Lisa onun arkasında durur.)

LISA Galiba arabana kustum.

(Gilles mutludur, ama duygularını belli etmez. Ona bakmadan, tanıştıkları anı oynayarak doğallıkla cevap verir.)

GILLES-. Zaten rengini hiç sevmiyordum. Daha orijinal olmasını isterdim.

LISA Şimdi rengi şahane oldu. *(Gülerler. Lisa bu eğlenceli tonda sürdürebileceğini anlar. İlk karşılaşmalarında Gilles'in söylediği sözleri o söyler.)* Hayat gerçekten hoyrat.

GILLES Hayat bildiğini okur.

(Lisa önüne gelir ve ona bakar.)

LISA Ne tarz bir erkeksiniz siz?

GILLES Sizin tarzınız?!

LISA Sizi temim ederim, söylediğim her cümlede sırtımdan ter boşanıyor, beynim uyuşmuş gibi. Şu an dayanılmaz bir çekicilikle karşılaşmanın yarattığı tüm belirtiler var bünyemde.

GILLES Üzgünüm, bende çaresi yok

LISA Çare sizsiniz.

(Birbirlerine gülümserler.)

GILLES Hayatınızda biri var mı?

LISA Şu an sen varsın.

SON

Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler,
toplumsal yaşamın kaçınılmaz çatışmalarından biri olan
evlilik kurumunun açmazlarını,
çelişkilerini ve alışkanlıklarını anlatırken,
aşkı, sevgiyi, sadakati ve bağlılığı da
sorgulayan iki kişilik bir oyun.

Eser, kadın-erkek arasında
evrensel düzeydeki
derin savrulmaları yalın ve akıcı bir üslupla anlatırken,
aynı zamanda beklenmedik gelişmelerle de ilerleyen
başarılı bir kara komedi örneği.

ISBN 975508048-1

Kapak Tasarımı: Mengü Ertel